

Brusel 2. října 2015
(OR. en)

12555/15

**Interinstitucionální spis:
2012/0010 (COD)**

**DATAPROTECT 154
JAI 707
DAPIX 163
FREMP 202
COMIX 456
CODEC 1279**

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	12266/15
Č. dok. Komise:	5833/12
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů a o volném pohybu těchto údajů – obecný přístup

I. ÚVOD

1. Komise dne 27. ledna 2012 předložila návrh směrnice o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „návrh směrnice“).¹ Cílem tohoto návrhu je nahradit rámcové rozhodnutí 2008/977/SVV.²

¹ 5833/12.

² Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60-71.

2. Souběžně s návrhem výše uvedené směrnice předložila Komise i návrh obecného nařízení o ochraně údajů (dále jen „návrh nařízení“)³, které by mělo nahradit směrnicí 95/46/ES.⁴ Návrh směrnice a návrh nařízení tvoří balíček, jehož cílem je reforma právního rámce na ochranu údajů.
3. Evropský parlament přijal k návrhu směrnice postoj v prvním čtení v rámci řádného legislativního postupu dne 12. března 2014.⁵
4. Evropský inspektor ochrany údajů vydal stanovisko k návrhu Komise dne 8. března 2012.⁶
5. Pracovní skupina pro výměnu informací a ochranu údajů (DAPIX) začala znění návrhu posuzovat na svém zasedání dne 16. dubna 2012 v rámci dánského předsednictví. Od té doby tato pracovní skupina o návrhu směrnice jednala během každého předsednictví.
6. V rámci lucemburského předsednictví byl návrh směrnice projednáván od července 2015 na zasedáních skupiny DAPIX a Skupiny přátel předsednictví ve dnech 2. a 3. července, 15. a 16. července, 22. července, 3. a 4. září, 9. září a 16. září, jakož i 21. a 22. září 2015, a dále na zasedání radů pro SVV dne 28. září 2015 a na zasedáních Coreperu dne 24. září a 1. října 2015.
7. Evropská rada ve svých závěrech ze zasedání ve dnech 25. a 26. června 2015 žádala, aby byl balíček předpisů v oblasti ochrany údajů přijat do konce roku 2015.⁷
8. Na zasedání dne 15. června 2015 přijala Rada obecný přístup k návrhu nařízení. Jednání s Evropským parlamentem o nařízení pokračují rychlým tempem a jsou vedena v duchu kompromisu.

³ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů) (5853/12).

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů. Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31-50.

⁵ 7428/14.

⁶ 7375/12.

⁷ Viz bod 12 písm. a) dokumentu EUCO 22/15.

9. Vzhledem k výše uvedenému si předsednictví předsevzalo, že jednání o obou návrzích balíčku budou završena ještě v roce 2015.
10. Od 1. července 2015 bylo dosaženo značného pokroku, pokud jde o znění návrhu směrnice. Předsednictví se domnívá, že v tomto okamžiku již znění může být předloženo ministrům za účelem potvrzení obecného přístupu, aby na tomto základě mohla být zahájena jednání s Evropským parlamentem.

II. KOMPROMISNÍ ZNĚNÍ

11. Znění návrhu směrnice, které předsednictví předkládá pro účely obecného přístupu, je uvedeno v příloze. Všechny změny provedené v původním návrhu Komise jsou vyznačeny podtržením nebo v případě vypuštění textu symbolem (...). Pokud byl stávající text přesunut, je označen *kurzívou*. Připomínky delegací ke znění návrhu směrnice, které ještě neobsahovalo změny 18., 27., 36., 57. a 71. bodu odůvodnění a článků 61 a 62, jsou zohledněny v dokumentu 12643/15, pojednávajícím o výsledku jednání Výboru stálých zástupců, které se uskutečnilo dne 1. října 2015.
12. S ohledem na zasedání Výboru stálých zástupců dne 1. října 2015 a ve snaze vyhovět zbývajícím připomínkám delegací učinilo předsednictví ve znění návrhu směrnice tyto změny:
- i. v 18. bodě odůvodnění byla vypuštěna slova „pro účely této směrnice“;
 - ii. ve 27. bodě odůvodnění se slovo „a“ nahrazuje slovem „nebo“;
 - iii. ve 36. bodě odůvodnění bylo vypuštěno slovo „dočasný“ a doplněna slova „v tomto případě“;
 - iv. v 57. bodě odůvodnění byla doplněna věta s cílem zdůraznit, že pravomoci orgánů dozoru by neměly být v rozporu se zvláštními pravidly stanovenými pro trestní řízení nebo s nezávislostí soudnictví;

- v. byl pozměněn článek 61 s cílem stanovit, že při hodnocení uplatňování směrnice by Komise měla posuzovat rovněž fungování článku 36aa;
- vi. lhůta pro provedení stanovená v článku 62 (a v 71. bodě odůvodnění) byla prodloužena na tři roky.

III. ZÁVĚR

- 13. S cílem poskytnout předsednictví mandát k jednání se zástupci Evropského parlamentu se Rada s ohledem na výše uvedené a v duchu kompromisu vyzývá, aby potvrdila obecný přístup k návrhu směrnice ve znění uvedeném v příloze této poznámky.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů nebo za účelem ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení a o volném pohybu těchto údajů

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 16 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů⁸,

⁸ Úř. věst. C... , s.

v souladu s řádným legislativním postupem,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů je základním právem. Ustanovení čl. 8 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 16 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie stanoví, že každý má právo na ochranu osobních údajů, které se jej týkají.
- (2) (...) Zásady a pravidla ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů by bez ohledu na státní příslušnost nebo bydliště těchto osob měly respektovat jejich základní práva a svobody, zejména právo na ochranu osobních údajů. Zpracování osobních údajů by mělo přispět k dotvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva.
- (3) Rychlý technologický rozvoj a globalizace s sebou přinesly nové výzvy pro oblast ochrany osobních údajů. Objem sdílených a sbíraných údajů dramaticky vzrostl. Technologie umožňují (...) využívat osobní údaje v nebyvalém rozsahu pro účely provádění (...) činností, jako je prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkon trestů.
- (4) Proto je třeba usnadnit volný pohyb údajů mezi příslušnými (...) orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů nebo za účelem ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení v rámci Unie a jejich předávání do třetích zemí a mezinárodním organizacím a zároveň zajistit vysokou úroveň ochrany osobních údajů. Tento vývoj vyžaduje vytvoření pevného a jednotnějšího rámce pro ochranu údajů v Unii, jenž by se opíral o důrazné vymáhání práva.
- (5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁹ se vztahuje na veškeré zpracovávání osobních údajů v členských státech jak ve veřejném, tak v soukromém sektoru. Nevztahuje se však na zpracování osobních údajů prováděné „pro výkon činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Společenství“, například činností v oblastech justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce.

⁹ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

(6) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech¹⁰ se používá v oblastech justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce. Oblast působnosti tohoto rámcového rozhodnutí je omezena na zpracování osobních údajů předaných nebo zpřístupněných mezi členskými státy.

(7) Pro účely zajištění účinné justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce má zásadní význam zajištění jednotné a vysoké úrovně ochrany osobních údajů fyzických osob a usnadnění výměny osobních údajů mezi příslušnými (...) orgány členských států. V tomto ohledu musí být ve všech členských státech rovnocenná úroveň ochrany práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými (...) orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů nebo za účelem ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení. Účinná ochrana osobních údajů v celé Unii vyžaduje posílení práv subjektů údajů a povinností těch, kteří zpracovávají osobní údaje, ale také stejné pravomoci při sledování a zajišťování souladu s pravidly ochrany osobních údajů v členských státech.

(8) Ustanovení čl. 16 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie zmocňuje Evropský parlament a Radu ke stanovení pravidel o ochraně fyzických osob při zpracovávání osobních údajů a pravidel o volném pohybu těchto údajů.

(9) Na tomto základě stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady EU .../XXX o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů) obecná pravidla pro ochranu (...) fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů a zajištění volného pohybu osobních údajů v rámci Unie.

¹⁰ Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60.

(10) V prohlášení 21 o ochraně osobních údajů v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce připojeném k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu, konference uznala, že zvláštní pravidla pro ochranu osobních údajů a volný pohyb těchto údajů v oblastech justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce, založená na článku 16 Smlouvy o fungování Evropské unie, by se mohla vzhledem ke specifické povaze těchto oblastí ukázat jako nezbytná.

(11) Je proto třeba, aby specifická povaha těchto oblastí byla zohledněna v samostatné směrnici, která stanoví pravidla pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými (...) orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů. Tyto příslušné orgány mohou zahrnovat nejen veřejné orgány, jako jsou justiční orgány, policie nebo jiné donucovací orgány, ale rovněž i jakýkoli orgán/subjekt pověřený vnitrostátním právem vykonávat veřejné funkce nebo pravomoci za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů. Pokud však takový orgán/subjekt zpracovává osobní údaje pro jiné účely než pro výkon veřejných funkcí nebo pravomocí za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, použije se nařízení EU/XXX. Nařízení EU/XXX se proto použije v případech, kdy orgán/subjekt shromažďuje osobní údaje pro jiné účely a tyto osobní údaje dále zpracovává za účelem splnění právních povinností, které jsou mu uloženy, např. finanční instituce uchovávají určité údaje, které zpracovaly, pro účely vyšetřování, odhalování a stíhání a poskytují tyto údaje pouze příslušným vnitrostátním orgánům v konkrétních případech a v souladu s vnitrostátním právem. Orgán/subjekt, který zpracovává osobní údaje jménem těchto orgánů (...) v oblasti působnosti této směrnice, by měl být vázán smlouvou nebo jiným právním aktem, jakož i ustanoveními použitelnými pro zpracovatele podle této směrnice, zatímco použití nařízení EU/XXX zůstává nedotčeno, pokud jde o zpracovávání prováděné zpracovatelem mimo oblast působnosti této směrnice.

(11a) Činnosti prováděné policií nebo jinými donucovacími orgány jsou zaměřené především na prevenci, vyšetřování, odhalování nebo stíhání trestných činů, včetně policejní činnosti, bez předchozích poznatků, zda určitá událost je nebo není trestným činem. Mohou rovněž zahrnovat výkon pravomoci prostřednictvím donucovacích opatření, jako je činnost policie během demonstrací, významných sportovních událostí a nepokojů.

Tyto činnosti prováděné výše uvedenými orgány rovněž zahrnují udržování veřejného pořádku jako úkolu svěřeného policii nebo jiným donucovacím orgánům tam, kde je to nutné k ochraně před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení, s cílem zabránit lidskému chování, které může vést k ohrožení základních zájmů společnosti chráněných právem a k trestnému činu.

Členské státy mohou pověřit příslušné orgány i jinými úkoly, které nemusejí být nutně prováděny za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo za účelem ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení, tak aby zpracovávání osobních údajů pro tyto jiné účely v rozsahu, v němž náleží do oblasti působnosti práva Unie, spadalo do oblasti působnosti nařízení EU/XXX (...).

(11aa) Pojem trestného činu ve smyslu této směrnice by měl být autonomním pojmem unijního práva, jak jej vykládá Soudní dvůr Evropské unie.

(11b) Jelikož by se tato směrnice neměla uplatňovat na zpracovávání osobních údajů prováděné při výkonu činností, které nespadají do oblasti působnosti práva Unie, neměly by být činnosti týkající se národní bezpečnosti, činnosti agentur nebo jednotek zabývajících se otázkami národní bezpečnosti ani zpracovávání osobních údajů členskými státy při výkonu činností spadajících do oblasti působnosti hlavy V kapitoly 2 Smlouvy o Evropské unii (...) považovány za (...) činnosti spadající do oblasti působnosti této směrnice.

12. S cílem zajistit jednotnou úroveň ochrany fyzických osob na základě právně vymahatelných práv v celé Unii a zamezit rozdílným bránícím výměně osobních údajů mezi příslušnými (...) orgány by směrnice měla stanovit harmonizovaná pravidla pro ochranu a volný pohyb osobních údajů (...) zpracovávaných za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů nebo za účelem ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení.

Sblížení práva členských států by nemělo vést k oslabení ochrany údajů, kterou zajišťují, ale mělo by naopak mít za cíl zajištění vysoké úrovně ochrany v rámci Unie. Členské státy by měly mít možnost stanovit záruky, které jsou přísnější než záruky uvedené v této směrnici, pro ochranu práv a svobod subjektu údajů v souvislosti se zpracováváním osobních údajů příslušnými (...) orgány.

(13) Touto směrnicí není dotčena (...) zásada přístupu veřejnosti k úředním dokumentům (...).

Podle (...) nařízení EU/XXX může osobní údaje v úředních dokumentech, které jsou v držení orgánu veřejné moci či veřejnoprávního nebo soukromého subjektu za účelem plnění úkolu ve veřejném zájmu, tento orgán či subjekt zpřístupnit v souladu s právem Unie nebo členského státu, kterým daný orgán veřejné moci či veřejnoprávní subjekt podléhá, aby tak zajistil soulad mezi přístupem veřejnosti k úředním dokumentům a právem na ochranu osobních údajů (...).

(14) Ochrana poskytovaná touto směrnicí by se měla týkat zpracovávání osobních údajů fyzických osob bez ohledu na jejich státní příslušnost nebo místo bydliště.

(15) Ochrana fyzických osob by měla být technologicky neutrální a nezávislá na používaných technologiích (...); v opačném případě by bylo riziko obcházení předpisů příliš velké. Ochrana těchto osob by měla platit jak pro automatizované zpracování osobních údajů, tak pro manuální zpracování, pokud jsou tyto údaje uloženy v evidenci nebo do ní mají být vloženy. Záznamy nebo soubory záznamů, stejně jako jejich titulní strany, které nejsou uspořádány podle určených hledisek, by do oblasti působnosti této směrnice neměly spadat.

(...)

(15a) Nařízení (ES) č. 45/2001¹¹ se vztahuje na zpracovávání osobních údajů orgány, subjekty, úřady a agenturami Unie. Nařízení (ES) č. 45/2001 a další právní nástroje Unie týkající se takového zpracovávání osobních údajů by měly být uzpůsobeny zásadám a pravidlům nařízení EU/XXX.

¹¹ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

(15b) (...) Tato směrnice nebrání členským státům stanovit ve vnitrostátních předpisech o trestním řízení operace a postupy zpracování v souvislosti se zpracováním osobních údajů soudy a dalšími soudními orgány, zejména pokud jde o osobní údaje obsažené v soudních rozhodnutích nebo v záznamech v souvislosti s trestním řízením.

(16) Zásady ochrany údajů by se měly uplatňovat na všechny informace týkající se identifikovaných nebo identifikovatelných fyzických osob. Při určování, zda je osoba identifikovatelná, by se mělo přihlídnout ke všem prostředkům, o nichž lze důvodně předpokládat, že je správce nebo jakákoliv jiná osoba použije pro přímou či nepřímou identifikaci dané osoby. Ke stanovení toho, zda lze důvodně předpokládat použití prostředků k identifikaci fyzické osoby, je třeba vzít v úvahu všechny objektivní faktory, jako jsou náklady a čas, které si identifikace vyžádá, s přihlédnutím k technologii dostupné v době zpracování a k technologickému rozvoji. Zásady ochrany údajů by se proto neměly vztahovat na anonymní informace, tj. informace, které se netýkají identifikované či identifikovatelné fyzické osoby nebo údajů anonymizovaných tak, že subjekt údajů již není identifikovatelným.

(16a) Genetické údaje by měly být definovány jako osobní údaje týkající se genetických znaků určité osoby, které byly zděděny nebo získány a (...) jež poskytují jedinečné informace o fyziognomii či zdraví dané fyzické osoby, vyplývající zejména z analýzy chromozomů, kyseliny deoxyribonukleové (DNA) či ribonukleové (RNA) nebo z analýzy jakéhokoliv jiného prvku, která umožňuje získat rovnocenné informace. (...)

(17) Mezi osobní údaje týkající se zdraví by měly být zahrnuty (...) údaje související se zdravotním stavem subjektu údajů, kteřé odhalují informace o minulém, současném či budoucím tělesném nebo duševním zdraví subjektu údajů (...); rovněž (...) informace o evidenci fyzické osoby pro poskytování zdravotní péče; číslo, symbol nebo specifický údaj přiřazený fyzické osobě za účelem její jednoznačné identifikace pro zdravotnické účely; informace získané během provádění testů nebo vyšetřování části těla nebo tělesných látek, včetně genetických údajů a biologických vzorků, nebo jakékoliv informace například o nemoci, postižení, riziku onemocnění, anamnéze, klinické léčbě nebo skutečném fyziologickém či biomedicinském stavu subjektu údajů nezávisle na jejich původu, tedy bez ohledu na to, zda pocházejí například od lékaře nebo jiného zdravotníka, z nemocnice, ze zdravotnického prostředku či diagnostických testů in vitro.

(18) Jakékoli zpracování osobních údajů musí být (...) zákonné a korektní ve vztahu k dotčeným fyzickým osobám a musí být prováděno pouze pro konkrétní účely stanovené zákonem. Zásada korektního zpracování sama o sobě nebrání donucovacím orgánům v provádění činností, jako je skryté vyšetřování nebo dohled pomocí videokamer. Tyto činnosti lze provádět za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů nebo za účelem ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení, pokud jsou stanoveny v právních předpisech a v demokratické společnosti představují nutné a přiměřené opatření s náležitým přihlédnutím k oprávněným zájmům dotčené fyzické osoby. Zásada ochrany údajů týkající se korektního zpracování představuje jiný pojem, než je právo na spravedlivý proces, jak jej vymezuje článek 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a článek 47 Listiny základních práv. Fyzické osoby by měly být upozorněny na to, jaká rizika, pravidla, záruky a práva existují v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů a jak mají v souvislosti s tímto zpracováním uplatňovat svá práva. Zejména je zapotřebí, aby konkrétní účely, pro které jsou údaje zpracovávány, byly jednoznačné a legitimní a aby byly stanoveny v okamžiku shromažďování údajů. Údaje by měly být z hlediska účelů, pro které jsou zpracovávány, přiměřené a relevantní (...); proto je třeba zejména zajistit, aby se neshromažďovalo neúměrné množství údajů a aby údaje nebyly uchovávány déle, než je pro účel, pro který byly zpracovány, nezbytné (...). Osobní údaje by měly být zpracovávány pouze tehdy, nemůže-li být účelu zpracování přiměřeně dosaženo jinými prostředky. Aby se zajistilo, že údaje nebudou uchovávány déle, než je nezbytné, měl by správce stanovit lhůty pro výmaz nebo pravidelný přezkum. Členské státy by měly stanovit náležité záruky pro případ osobních údajů uchovávaných po delší dobu za účelem archivace ve veřejném zájmu či pro vědecké, statistické nebo historiografické využití.

(19) Pro prevenci, vyšetřování a stíhání trestných činů je nutné, aby příslušné (...) orgány mohly osobní údaje shromážděné za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání určitých trestných činů (...) zpracovávat také v jiném kontextu, aby mohly lépe chápat aspekty a trendy trestné činnosti, získávat poznatky o sítích organizované trestné činnosti a nalézat souvislosti mezi různými odhalenými trestnými činy.

(19a) Aby byla zachována bezpečnost zpracování a zabránilo se zpracování údajů, které by bylo v rozporu s touto směrnicí, měly by být osobní údaje zpracovávány způsobem, který zaručí náležitou úroveň zabezpečení a důvěrnosti těchto údajů, včetně zabránění neoprávněnému přístupu k osobním údajům a k zařízení používanému ke zpracování nebo (...) jejich neoprávněnému použití, a to s ohledem na současný stav techniky a technologií a náklady na provádění v souvislosti s riziky a povahou osobních údajů, které mají být chráněny.

(20) (...)

(20a) Osobní údaje by měly být shromažďovány pro stanovené, výslovně vyjádřené a legitimní účely v rámci oblasti působnosti této směrnice a neměly by být zpracovávány pro účely neslučitelné s účely prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů nebo s účely ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení. Pokud osobní údaje zpracovává stejný nebo jiný správce pro účel spadající do oblasti působnosti této směrnice, který je jiný než účel, pro nějž byly tyto údaje shromážděny, je toto zpracování slučitelné pod podmínkou, že je v souladu s platnými právními předpisy a je pro tento jiný účel nezbytné a přiměřené.

(21) Zásada přesnosti údajů by měla být uplatňována s ohledem na povahu a účel daného zpracování údajů. Jelikož jsou zpracovávány osobní údaje týkající se různých kategorií subjektů údajů, příslušné (...) orgány (...) by měly pokud možno rozlišovat mezi osobními údaji různých kategorií subjektů údajů, jako jsou osoby odsouzené za trestný čin, podezřelé osoby, (...) oběti a třetí strany. Prohlášení obsahující osobní údaje jsou zejména v soudních řízeních založena na subjektivním vnímání osob a v některých případech nejsou vždy ověřitelná. Požadavek na přesnost by se tedy neměl týkat přesnosti prohlášení, ale pouze skutečnosti, že prohlášení bylo učiněno.

(22) Při výkladu a uplatňování ustanovení této směrnice příslušnými (...) orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů nebo za účelem ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení by měla být zohledněna specifičnost odvětví, včetně sledovaných konkrétních cílů.

(23) (...)

(24) (...) Příslušné (...) orgány by měly (...) zajistit, aby nebyly předávány nebo zpřístupňovány osobní údaje, které jsou nepřesné, neúplné nebo již nejsou aktuální. (...) Aby se zajistila jak ochrana fyzických osob, tak přesnost, úplnost či aktuálnost (...) a spolehlivost předaných nebo zpřístupněných osobních údajů, (...) měly by příslušné (...) orgány při každém předání těchto údajů k nim pokud možno doplnit nezbytné informace.

(24a) Odkazy v této směrnici na právní základ či legislativní opatření neznamenají nutně právní akt přijatý parlamentem, aniž jsou dotčeny požadavky vyplývající z ústavního řádu dotčeného členského státu, avšak tento právní základ či legislativní opatření by měly být jasné a přesné a jejich použití předvídatelné pro ty, na něž se vztahují, jak to vyžaduje judikatura Soudního dvora Evropské unie a Evropského soudu pro lidská práva.

(24b) Zpracování osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů nebo za účelem ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení by mělo zahrnovat jakýkoliv úkon či soubor úkonů s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, které jsou prováděny automatizovaným či jiným zpracováním, jako je shromažďování, zaznamenávání, uspořádávání, strukturování, uchovávání, přizpůsobování nebo pozměňování, vyhledávání, konzultace, použití, srovnávání či kombinování, omezování, výmaz nebo ničení. Pravidla této směrnice by se měla vztahovat zejména na předávání osobních údajů pro účely této směrnice příjemci, na něž se tato směrnice nevztahuje. (...) Takovým příjemcem je třeba rozumět fyzickou nebo právnickou osobu, orgán veřejné moci, agenturu nebo jakýkoli jiný subjekt, jemuž jsou dané údaje (...) příslušným orgánem zákonně poskytnuty. Pokud údaje původně shromáždil příslušný orgán pro jeden z účelů této směrnice, mělo by se na zpracování těchto údajů pro jiné účely, než jsou účely této směrnice, použít nařízení EU/XXX, pokud je toto zpracování v souladu s právem Unie nebo členských států (...). Pravidla nařízení EU/XXX by se měla vztahovat zejména na předávání osobních údajů pro účely, které nespadají do oblasti působnosti této směrnice. Pro zpracování osobních údajů příjemcem, který není příslušným orgánem či nejedná jako příslušný orgán ve smyslu této směrnice a jemuž byly osobní údaje zákonně poskytnuty příslušným orgánem, by se mělo použít (...) nařízení EU/XXX. Při provádění této směrnice mohou členské státy rovněž dále vymezit uplatňování pravidel nařízení EU/XXX, s výhradou podmínek stanovených v nařízení EU/XXX.

(25) Aby bylo zpracování osobních údajů podle této směrnice zákonné, mělo by být nezbytné pro (...) plnění úkolů vykonávaných ve veřejném zájmu příslušným orgánem na základě práva Unie nebo práva členských států za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů nebo za účelem ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení, včetně zpracování nezbytného (...) za účelem ochrany životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby (...). Plnění úkolů prevence, vyšetřování, odhalování nebo stíhání trestných činů institucionálně svěřených právními předpisy příslušným orgánům pak těmto orgánům umožňuje vyžadovat od fyzických osob, aby splnily dané požadavky, či jim to nařídít. V takovém případě by souhlas subjektu údajů (podle definice v nařízení EU/XXX) neměl představovat právní základ pro zpracování osobních údajů příslušnými (...) orgány. Pokud se od subjektu údajů vyžaduje, aby splnil právní povinnost, nemá tento subjekt skutečnou a svobodnou volbu, a jeho reakce by tudíž nemohla být považována za svobodný projev jeho vůle. To by členským státům nemělo bránit v tom, aby v právních předpisech (...) stanovily, že subjekt údajů může (...) souhlasit se zpracováním svých osobních údajů pro účely této směrnice, jako jsou zkoušky DNA při trestním vyšetřování nebo (...) sledování (...) místa jeho pohybu elektronickým zařízením pro účely výkonu trestu. (...)

(25a) Členské státy by měly stanovit, že v případech, kdy právo Unie nebo vnitrostátní právo použitelné pro předávající příslušný (...) orgán stanoví zvláštní podmínky použitelné za určitých okolností na zpracování osobních údajů, jako je například použití kódů pro zpracování, by předávající orgán (...) měl uvědomit příjemce, kterému jsou údaje předávány, o těchto podmínkách a o požadavku je dodržovat. Tyto podmínky mohou například zahrnovat podmínku, že příjemce, jemuž jsou údaje předávány, tyto údaje dále nepředá nebo nepoužije pro jiné účely ani neinformuje subjekt údajů v případě omezení práva na informace bez předchozího souhlasu předávajícího příslušného orgánu. Tyto povinnosti se použijí rovněž na předávání příjemcům ve třetích zemích nebo mezinárodním organizacím. Členské státy by měly stanovit, že předávající příslušný (...) orgán nepoužije (...) na příjemce v jiných členských státech nebo na agentury, úřady a jiné subjekty zřízené podle kapitol IV a V hlavy V Smlouvy o fungování Evropské unie jiné podmínky než ty, které platí pro obdobná (...) předávání údajů v rámci členského státu předávajícího příslušného orgánu.

(26) Osobní údaje, které jsou svojí povahou obzvláště citlivé (...) z hlediska základních práv a svobod, (...) si zaslouží zvláštní ochranu, jelikož při jejich zpracování může dojít k závažnému ohrožení základních práv a svobod. Mezi tyto údaje by měly patřit i osobní údaje vypovídající o rasovém či etnickém původu, ovšem s tím, že použití slov „rasový původ“ v tomto nařízení neznamená, že Evropská unie akceptuje teorie, které se pokoušejí určit existenci různých lidských ras. Tyto údaje by měly být zpracovávány pouze tehdy, podléhá-li zpracování vhodným zárukám pro práva a svobody (...) subjektu údajů stanoveným právním předpisem a pokud je povoleno v (...) případech stanovených [...] právním předpisem (...), nebo v případech, kdy takovým právním předpisem ještě povoleno nebylo, pokud je zpracování nutné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby, (...) nebo se zpracování týká údajů zjevně zveřejňovaných subjektem údajů (...). Vhodné záruky pro práva a svobody subjektu údajů mohou například zahrnovat možnost shromažďovat tyto údaje pouze ve spojení s jinými údaji o dotyčné osobě, možnost přiměřeně zabezpečit shromážděné údaje, jakož i přísnější pravidla pro přístup zaměstnanců příslušného (...) orgánu k takovým údajům nebo zákaz předávání těchto údajů. Zpracovávání těchto údajů by mělo být právními předpisy povoleno rovněž tehdy, kdy subjekt údajů udělil výslovný souhlas v případech, kdy je zpracování údajů pro dané osoby obzvláště invazivní. Souhlas subjektu údajů by však sám o sobě neměl představovat právní základ pro zpracování tak citlivých osobních údajů příslušnými (...) orgány.

(27) Subjekt údajů by měl mít právo nebýt předmětem žádného rozhodnutí hodnotícího osobní aspekty týkající se jeho osoby, které vychází výlučně z automatizovaného zpracování a které pro něj má nepříznivé právní účinky nebo se jej významně dotýká. V každém případě by takové zpracování mělo být spojeno s vhodnými zárukami, včetně konkrétních informací subjektu údajů a práva na lidský zásah, zejména práva vyjádřit svůj názor, získat vysvětlení ohledně rozhodnutí učiněného po takovém posouzení nebo práva toto rozhodnutí napadnout.

(28) Aby mohl subjekt údajů uplatňovat svá práva, měly by být poskytované informace snadno přístupné, mimo jiné na internetových stránkách správce, srozumitelné a podávané za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků.

(29) Je třeba stanovit postupy, které by subjektům údajů usnadnily výkon jejich práv podle ustanovení přijatých v souladu s touto směrnicí, včetně mechanismů pro bezplatné podávání žádostí (...) o přístup k údajům, o opravu, výmaz a omezení. Správci by měla být uložena povinnost reagovat na žádost subjektu údajů bez zbytečného prodlení. Pokud však jsou žádosti zjevně neodůvodněné nebo nepřiměřené, například pokud subjekt údajů bezdůvodně a opakovaně požaduje informace nebo pokud subjekt údajů zneužívá své právo na informace například poskytnutím nepravdivých nebo zavádějících informací při přípravě žádosti, může správce odmítnout na žádost reagovat. (...)

(30) (...) Subjektům údajů by měly být zpřístupněny alespoň tyto informace: (...) totožnost správce, probíhající zpracování údajů, (...) účely zpracování (...) a (...) právo podat stížnost. (...) Informace by mohly být zpřístupněny na internetových stránkách příslušného orgánu.

(31) (...)

(32) Fyzická osoba by měla mít právo na přístup ke shromážděným údajům, které se jí týkají, a měla by moci toto právo snadno a v přiměřených intervalech uplatňovat, aby byla o jejich zpracování informována a mohla si ověřit zákonnost zpracování. Každý subjekt údajů by proto měl mít právo vědět a být informován zejména o tom, za jakým účelem se údaje zpracovávají, (...) za jaké období a kdo jsou příjemci údajů, včetně ve třetích zemích. (...) K dodržení tohoto práva postačí, aby žadatel obdržel úplný přehled těchto údajů ve srozumitelné formě, tj. ve formě, která žadateli umožňuje se s těmito údaji seznámit a ověřit, že jsou přesné a že byly zpracovány v souladu s touto směrnicí, aby tak mohl v případě potřeby vykonávat práva, jež mu tato směrnice poskytuje.

(33) Členským státům by mělo být povoleno přijmout legislativní opatření, aby poskytnutí těchto informací subjektům údajů odložily, omezily či od něho upustily, jestliže je v demokratické společnosti takové (...) opatření s náležitým přihlédnutím k oprávněným zájmům dotčené osoby nutným a přiměřeným opatřením, aby se zabránilo maření úředních nebo právních šetření, vyšetřování nebo postupů, aby se zabránilo ovlivňování prevence, vyšetřování, odhalování (...) či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, aby se zajistila veřejná nebo národní bezpečnost nebo ochrana (...) práv a svobod druhých.

(34) Jakékoli zamítnutí nebo omezení přístupu by v zásadě mělo být subjektu údajů sděleno písemně a mělo by obsahovat (...) věcné nebo právní důvody, které k danému rozhodnutí vedly.

(35) (...)

(36) Fyzická osoba by měla mít právo na opravu nepřesných osobních údajů, které se jí týkají, zejména údajů o skutečnostech, a právo na výmaz, pokud zpracování těchto údajů není v souladu s ustanoveními této směrnice. Nicméně právo na opravu by nemělo ovlivnit například obsah svědecké výpovědi. Fyzická osoba (...) může mít rovněž právo na omezení určitého (...) osobního údaje, jehož přesnost je zpochybněna. Osobní údaje by měly být namísto výmazu omezeny zejména tehdy, pokud v určitém konkrétním případě existují oprávněné důvody k domněnce, že by výmaz mohl poškodit oprávněné zájmy subjektu údajů. Omezené údaje by v tomto případě měly být zpracovávány pouze pro účel, který zabránil jejich výmazu. Způsoby, jak omezit zpracování osobních údajů, by mohly mimo jiné zahrnovat (...) přesun vybraných údajů do jiného systému zpracování, například pro účely archivace, nebo zneprístupnění vybraných údajů. V systémech automatizovaného zpracování by omezení zpracování osobních údajů mělo být v zásadě zajištěno technickými prostředky; skutečnost, že zpracování osobních údajů je omezeno, by měla být v systému vyznačena tak, aby bylo zjevné, že zpracování osobních údajů je omezeno.

(36a) Pokud správce odepře subjektu údajů jeho právo na přístup, opravu, výmaz nebo omezení zpracování (...), měl by mít subjekt údajů právo požadovat, aby (...) vnitrostátní orgán dozoru ověřil zákonnost zpracování. Subjekt údajů by měl být o tomto právu informován. Pokud (...) orgán dozoru zasáhne jménem subjektu údajů, měl by subjekt údajů informovat přinejmenším o tom, že provedl veškerá nezbytná ověření nebo přezkumy. (...)

(36aa) Pokud jsou osobní údaje zpracovávány v průběhu trestního vyšetřování a soudního řízení v trestních věcech, (...) může být výkon práva na informace, přístup, opravu, výmaz a omezení zpracování prováděn v souladu s vnitrostátním právem o soudním řízení.

(37) Měla by být stanovena odpovědnost správce za jakékoliv zpracování osobních údajů prováděné správcem nebo jeho jménem. Správce by měl být zejména povinen zavést vhodná opatření a být schopen doložit, že (...) činnosti zpracovávání jsou v souladu s (...) ustanoveními přijatými podle této směrnice. Tato opatření by měla zohledňovat povahu, rozsah, kontext a účely zpracování a riziko pro práva a svobody subjektů údajů. Pokud je to s ohledem na činnosti zpracování přiměřené, měla by uvedená opatření zahrnovat uplatňování vhodných politik v oblasti ochrany údajů. Tyto politiky by měly konkretizovat uplatňování ustanovení o ochraně údajů přijatých podle této směrnice.

(37a) (...) Rizika pro práva a svobody subjektů údajů s různou mírou pravděpodobnosti a závažnosti mohou vyplynout ze zpracování údajů, které by mohlo vést k fyzické, materiální nebo morální škodě, zejména v případech, kdy by zpracování mohlo vést k diskriminaci, krádeži či zneužití totožnosti, finanční ztrátě, poškození pověsti, ztrátě důvěrnosti údajů chráněných služebním tajemstvím, neoprávněnému zrušení pseudonymizace nebo jakémukoliv jinému významnému hospodářskému či společenskému znevýhodnění, nebo kdy by subjekty údajů mohly být zbaveny svých práv a svobod nebo možnosti kontrolovat své osobní údaje, nebo kdy jsou zpracovávány osobní údaje, které vypovídají o rasovém či etnickém původu, politických názorech, náboženském vyznání či filosofickém přesvědčení nebo členství v odborových organizacích, a kdy jsou zpracovávány genetické údaje či údaje týkající se zdravotního stavu či sexuálního života nebo odsouzení v trestních věcech a trestných činů či souvisejících bezpečnostních opatření, kdy jsou za účelem vytvoření či využití osobních profilů vyhodnocovány osobní aspekty, zejména prostřednictvím analýzy a odhadu aspektů týkajících se pracovních výsledků, ekonomické situace, zdravotního stavu, osobních preferencí nebo zájmů, spolehlivosti nebo chování, místa pobytu a pohybu, kdy jsou zpracovávány osobní údaje zranitelných osob, především dětí a kdy je zpracováván velký objem osobních údajů a zpracování se dotýká velkého počtu subjektů údajů.

(37b) Pravděpodobnost a závažnost rizika by měly být určeny s ohledem na povahu, rozsah, kontext a účely zpracování údajů. Riziko by mělo být hodnoceno na základě objektivního posouzení, které stanoví, zda operace zpracování údajů představují vysoké riziko. Vysoké riziko je zvláštní riziko ohrožení práv a svobod subjektů údajů.

38. Pro ochranu práv a svobod subjektů údajů v souvislosti se zpracováváním osobních údajů je třeba přijmout vhodná technická a organizační opatření, aby se zajistilo splnění požadavků vyplývajících z této směrnice. Aby správce mohl prokázat soulad s ustanoveními přijatými podle této směrnice, měl by stanovit interní politiky a zavést vhodná opatření, která splňují zejména zásady ochrany údajů již na úrovni návrhu a standardního nastavení ochrany údajů. Tato opatření by mohla mimo jiné spočívat v co nejrychlejšímu použití pseudonymizace (...). Použití pseudonymizace pro účely této směrnice může posloužit jako nástroj, který by mohl usnadnit zejména volný pohyb příslušných údajů v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

(39) Ochrana práv a svobod subjektů údajů, jakož i odpovědnost správců a zpracovatelů, mimo jiné i pokud jde o monitorování ze strany orgánů dozoru a o jejich opatření, vyžadují, aby byly v této směrnici jasně rozděleny povinnosti, včetně případů, kdy správce určuje účely (...) a prostředky zpracování společně s jinými správci nebo kdy je zpracovávání prováděno jménem správce.

(39a) Provádění zpracování zpracovatelem by se mělo řídit právním aktem, včetně smlouvy, který by zavazoval zpracovatele vůči správci a zejména stanovoval, že zpracovatel (...) by měl jednat pouze na pokyn správce.

(40) Správce (...) a zpracovatel by za účelem monitorování souladu s touto směrnicí měli vést záznamy o kategoriích činností zpracovávání osobních údajů, včetně předávání založených na vhodných zárukách a ve zvláštních situacích. Každý správce a zpracovatel by měl být povinen spolupracovat s orgánem dozoru a na jeho žádost mu tyto záznamy zpřístupnit, aby na jejich základě mohly být operace zpracování monitorovány.

(40a) Je třeba vést záznamy alespoň pro úkony v rámci automatizovaných systémů zpracování, jako jsou shromažďování, pozměňování, konzultace, sdělování, kombinování nebo výmaz. Záznamy by se měly používat pro ověření zákonnosti zpracování údajů, vlastní kontrolu a zajištění neporušenosti a zabezpečení údajů. (...) To nebrání používání záznamů (...) v souladu s právem členských států pro operativní otázky v průběhu trestního vyšetřování a řízení.

(41) Aby byla zajištěna účinná ochrana práv a svobod subjektů údajů (...) měl by správce nebo zpracovatel v určitých případech před zamýšleným zpracováním konzultovat orgán dozoru.

(42) Není-li odpovídajícím způsobem a včas řešeno porušení ochrany osobních údajů, může to jednotlivým osobám způsobit (...) fyzickou, hmotnou či morální újmu, jako je ztráta kontroly nad jejich osobními údaji nebo omezení jejich práv, diskriminace, krádež nebo zneužití totožnosti, finanční ztráta, poškození pověsti, neoprávněné zrušení pseudonymizace, ztráta důvěrnosti údajů chráněných služebním tajemstvím nebo jakékoliv jiné značné hospodářské či společenské znevýhodnění dotčených osob. Proto jakmile správce zjistí, že došlo k (...) porušení ochrany osobních údajů, které by mohlo způsobit (...) fyzickou, hmotnou či morální újmu, měl by toto porušení oznámit orgánu dozoru bez zbytečného odkladu. Fyzické osoby, na jejichž (...) práva a svobody (...) by porušení ochrany mohlo mít závažný dopad, by měly být bez zbytečného odkladu informovány, aby mohly učinit potřebné kroky (...).

(43) Oznámení o porušení ochrany osobních údajů dotčenému subjektu údajů by nemělo být nutné, pokud správce zavedl náležitá technická ochranná opatření a tato opatření byla použita u osobních údajů, jichž se toto porušení ochrany týká. Tato technická ochranná opatření by měla zahrnovat ta, která údaje činí nesrozumitelnými pro všechny osoby, které nejsou oprávněny k přístupu k těmto údajům, zejména prostřednictvím zakódování osobních údajů. Obdobně není oznámení dotčenému subjektu údajů nutné, pokud správce přijal následná opatření, která zajistí, že již nebude pravděpodobné, (...) že vznikne vysoké riziko pro práva a svobody dotčených subjektů údajů.

(44) (...) Při sledování toho, zda je v rámci podniku zajištěn soulad s ustanoveními přijatými podle této směrnice, může být správci nebo zpracovateli nápomocna osoba s odbornými znalostmi v oblasti právních předpisů a postupů týkajících se ochrany údajů. Tato osoba může informovat správce nebo zpracovatele a zaměstnance, kteří osobní údaje zpracovávají, o jejich příslušných povinnostech v oblasti ochrany údajů a poskytovat jim poradenství. Několik příslušných orgánů (...) nebo subjektů může společně jmenovat inspektora ochrany údajů s přihlédnutím k jejich organizační struktuře a velikosti (...). Tito inspektoři ochrany údajů musí být schopni plnit své povinnosti a úkoly nezávisle (...).

(45) Členské státy by měly zajistit, aby se předávání údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci uskutečnilo jen tehdy, je-li nezbytné za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů nebo (...) za účelem ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení, a je-li správce v dané třetí zemi nebo mezinárodní organizace příslušným orgánem ve smyslu této směrnice. K předávání může docházet v případech, kdy Komise rozhodla, že daná třetí země nebo mezinárodní organizace zajišťuje přiměřenou úroveň ochrany, nebo pokud byly předloženy vhodné záruky či pokud se uplatní výjimky stanovené pro specifické situace.

(45a) Pokud jsou osobní údaje předávány z členského státu do třetích zemí nebo mezinárodním (...) organizacím, mělo by se takové předání v zásadě uskutečnit pouze poté, co členský stát, od něhož byly údaje získány, toto další předání povolil. V zájmu účinné spolupráce při vymáhání práva je třeba, aby v případech, kdy je povaha ohrožení veřejné bezpečnosti členského státu nebo třetí země či podstatných zájmů členského státu tak bezprostřední, že není možné včas získat předchozí povolení, měl příslušný (...) orgán možnost předat příslušné osobní údaje do dotyčné třetí země nebo dotyčné mezinárodní organizaci bez tohoto předchozího povolení. Členské státy by měly stanovit, že třetím zemím a (...) mezinárodním organizacím by měly být oznamovány veškeré zvláštní podmínky týkající se předávání.

(46) Pokud Komise nepřijme rozhodnutí podle článku 41 nařízení (EU) XXX, může s účinkem pro celou Unii rozhodnout, že určité třetí země nebo území či jedno nebo více konkrétních odvětví v dané třetí zemi nebo určitá mezinárodní organizace zajišťují vhodnou úroveň ochrany, což zajistí právní jistotu a jednotnost pro celou Unii, pokud jde o třetí země nebo mezinárodní organizace, u nichž se má za to, že takovou úroveň ochrany poskytují. V těchto případech mohou být osobní údaje do těchto zemí předávány, aniž by bylo třeba získat zvláštní povolení.

(47) V souladu se základními hodnotami, na kterých je Unie založena a mezi něž patří zejména ochrana lidských práv, by Komise měla zohlednit skutečnost, jak daná třetí země dodržuje zásady právního státu a přístupu ke spravedlnosti, jakož i mezinárodní normy a standardy v oblasti lidských práv a příslušné obecné a odvětvové právní předpisy, včetně právních předpisů týkajících se veřejné bezpečnosti, obrany a národní bezpečnosti, jakož i veřejného pořádku a trestního práva.

(48) Komise by rovněž měla být schopna konstatovat, že určitá třetí země nebo území či konkrétní odvětví v dané třetí zemi nebo určitá mezinárodní organizace již přiměřenou úroveň ochrany údajů nezajišťuje. Předávání osobních údajů do této třetí země nebo této mezinárodní organizaci by tudíž mělo být zakázáno, ledaže by byly splněny požadavky článků 35 a 36. Měly by být stanoveny postupy pro konzultace mezi Komisí a těmito třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi. Komise by měla včas informovat třetí zemi nebo mezinárodní organizaci o důvodech a zahájit s ní konzultace za účelem nápravy situace.

(49) Předávání údajů, které není založené na takovém rozhodnutí o přiměřenosti, by mělo být přípustné pouze v případě, pokud byly v právně závazném (...) nástroji předloženy vhodné záruky, jež zajišťují ochranu osobních údajů, nebo pokud správce (...) posoudil všechny okolnosti daného předání údajů (...) a na základě tohoto posouzení se domnívá, že pro ochranu osobních údajů existují vhodné záruky. Takovými právně závaznými nástroji by například mohly být právně závazné dvoustranné dohody, které byly uzavřeny členskými státy a provedeny v jejich právním řádu, jež mohou být vymáhány jejich subjekty údajů, zajišťující (...) splnění požadavků na ochranu údajů a práva subjektů údajů, včetně práva na účinné správní či soudní opravné prostředky. Správce může vzít v úvahu dohody o spolupráci uzavřené mezi Europolem nebo Eurojustem a třetími zeměmi, které umožní výměnu osobních údajů při provádění posouzení všech okolností daného předání údajů. Správce může vzít v úvahu i skutečnost, že na předávání osobních údajů se budou vztahovat povinnosti související se zachováním důvěrnosti a zásada specifičnosti, což zaručí, že údaje nebudou zpracovány pro jiné účely než pro účely předání. Správce by navíc měl vzít v úvahu i skutečnost, že osobní údaje nebudou použity v souvislosti se žádostí, vynesáním nebo výkonem trestu smrti nebo jakoukoli formou krutého a nelidského [...] zacházení. Zatímco tyto podmínky by mohly být považovány za vhodné záruky umožňující předání údajů, správce může požadovat další záruky.

(49a) (...)

(49aa) Pokud by neexistovalo rozhodnutí o přiměřenosti ani vhodné záruky, mohlo by se předání nebo kategorie předání uskutečnit pouze ve zvláštních situacích, je-li to nutné k ochraně životních zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby nebo k ochraně oprávněných zájmů subjektu údajů, jestliže tak stanoví právní předpisy členského státu, který osobní údaje předává, nebo je-li to nezbytné pro odvrácení bezprostřední a závažné hrozby pro veřejnou bezpečnost v některém členském státě nebo třetí zemi, nebo v individuálních případech za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů (...) nebo za účelem ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení nebo v individuálních případech (...) pro stanovení, výkon nebo ochranu právních nároků.

(49b) Příslušné orgány členských států uplatňují (...) platné dvoustranné nebo mnohostranné mezinárodní dohody uzavřené s třetími zeměmi v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce pro výměnu (...) příslušných informací s cílem umožnit jim, aby plnily své zákonem stanovené úkoly. Tato výměna probíhá v zásadě prostřednictvím nebo přinejmenším za spolupráce příslušných orgánů dotčených třetích zemí. Ve (...) zvláštních individuálních případech se však může stát, že postupy stanovené v platných mezinárodních dohodách neumožní včasnou výměnu příslušných informací, takže příslušné orgány členských států musí předat osobní údaje přímo příjemcům usazeným ve třetích zemích. Může tomu tak být v případě (...), kdy byl trestný čin spáchán prostřednictvím technologie pro elektronickou komunikaci, jako jsou sociální sítě, nebo kdy údaje získané prostřednictvím komunikační technologie jsou důkazem toho, že došlo ke spáchání trestného činu, nebo existuje-li naléhavá potřeba předat osobní údaje pro záchranu života osoby, jíž hrozí, že se stane obětí trestného činu. Přestože k této výměně (...) mezi příslušnými orgány a příjemci usazenými ve třetích zemích (...) by mělo docházet pouze v (...) individuálních a zvláštních případech, měla by tato směrnice za účelem jejich úpravy stanovit (...) podmínky (...). Tato ustanovení nelze považovat za výjimky z jakýchkoli stávajících dvoustranných nebo mnohostranných mezinárodních dohod v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce. (...) Tato (...) pravidla by se měla uplatnit spolu s ostatními pravidly obsaženými v této směrnici, zejména s (...) pravidly o zákonnosti zpracování a pravidly (...) kapitoly V.

(50) (...)

(51) Zřízení orgánů dozoru v členských státech vykonávajících zcela nezávisle své úkoly je zásadním prvkem ochrany osob v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů. Orgány dozoru by měly sledovat uplatňování ustanovení přijatých podle této směrnice a přispívat k (...) jejich jednotnému uplatňování v celé Unii s cílem chránit fyzické osoby v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů. Za tímto účelem by orgány dozoru měly spolupracovat mezi sebou a s Komisí.

(52) Členské státy mohou orgánu dozoru, který již byl (...) zřízen podle nařízení EU/XXX, svěřit odpovědnost za úkoly, jež mají plnit vnitrostátní orgány dozoru, které mají být zřízeny podle této směrnice.

(53) Členské státy by měly mít možnost zřídit více než jeden orgán dozoru, aby zohlednily svoji ústavní, organizační a administrativní strukturu. Každému orgánu dozoru by měly být poskytnuty (...) finanční a lidské zdroje, prostory a infrastruktura, které jsou zapotřebí pro účinné vykonávání jeho úkolů, včetně úkolů souvisejících se vzájemnou pomocí a spoluprací s jinými orgány dozoru v celé Unii.

(53a) (...) Orgány dozoru by měly (...) podléhat (...) nezávislým mechanismům kontroly nebo sledování, pokud jde o jejich finanční výdaje, za podmínky, že touto finanční kontrolou nebude dotčena jejich nezávislost. (...)

(54) Obecné podmínky pro člena nebo členy orgánu dozoru by měly být v každém členském státě upraveny právním předpisem a zejména by měly stanovit, že tito členové by měli být jmenováni parlamentem nebo vládou nebo hlavou státu dotčeného členského státu nebo nezávislým subjektem pověřeným podle práva členského státu, aby jmenování transparentním způsobem prováděl (...).

(55) Ačkoli se tato směrnice vztahuje také na činnosti vnitrostátních soudů a dalších soudních orgánů, neměla by pravomoc orgánů dozoru zahrnovat zpracování osobních údajů, pokud soudy jednají v rámci svých soudních pravomocí, aby byla zachována nezávislost soudců při výkonu jejich soudních úkolů. Tato výjimka by (...) měla být omezena na (...) soudní činnosti v soudních řízeních a neměla by se vztahovat na jiné činnosti, do kterých mohou být soudci v souladu s vnitrostátním právem zapojeni. (...) Členské státy mohou rovněž stanovit, že pravomoc orgánu dozoru nesmí zahrnovat zpracování osobních údajů jiných nezávislých soudních orgánů, pokud jednají v rámci svých soudních pravomocí, například státního zastupitelství. Dodržování pravidel této směrnice soudy a dalšími nezávislými soudními orgány by mělo být v každém případě vždy předmětem nezávislého dozoru podle čl. 8 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie.

(56) *Každý orgán dozoru by se měl zabývat stížnostmi podanými kterýmkoli subjektem údajů a danou záležitost prošetřit. Šetření, které následuje po podání stížnosti, by mělo být s výhradou soudního přezkumu provedeno v rozsahu, jenž je v daném případě přiměřený. Orgán dozoru by měl subjekt údajů v přiměřené lhůtě informovat o pokroku v řešení stížnosti a o jeho výsledku. Subjekt údajů by měl být průběžně informován v případě, kdy je v dané věci zapotřebí další šetření nebo koordinace s jiným orgánem dozoru.*

(57) Aby se zajistilo jednotné sledování a prosazování této směrnice v celé Unii, měly by mít orgány dozoru v *každém členském státě* tytéž úkoly a účinné pravomoci, včetně vyšetřovacích (...), (...) nápravných (...) (...) a poradních pravomocí. Jejich pravomoci by však neměly být v rozporu se zvláštními pravidly stanovenými pro trestní řízení, včetně vyšetřování trestných činů a jejich stíhání, nebo nezávislostí soudů. (...) Aniž jsou dotčeny pravomoci orgánů pověřených stíháním podle vnitrostátního práva, měly by mít orgány dozoru rovněž pravomoc upozorňovat justiční orgány na porušení této směrnice nebo se obracet na soud. (...)

Pravomoci orgánů dozoru by měly být vykonávány v souladu s náležitými procesními zárukami stanovenými v právu Unie a členských států nestranně, korektním způsobem a v přiměřených lhůtách. Každé opatření by zejména mělo být vhodné, nezbytné a přiměřené, aby byl s přihlédnutím k okolnostem každého individuálního případu zajištěn soulad s touto směrnicí, mělo by respektovat právo všech osob být vyslechnuty dříve, než bude přijato jakékoliv jednotlivé opatření, které by na ně mělo nepříznivý dopad, a nemělo by pro dotčené osoby znamenat zbytečné náklady a přílišné obtíže. Vyšetřovací (...) pravomoci, pokud jde o přístup do prostor, by měly být vykonávány v souladu s příslušnými požadavky vnitrostátního práva, jako je například požadavek získat předem soudní povolení. (...)

(...) Přijetí (...) právně závazného rozhodnutí (...) by mělo podléhat (...) soudnímu přezkumu v členském státě orgánu dozoru, který rozhodnutí přijal.

(58) Orgány dozoru by si při plnění svých úkolů měly být vzájemně nápomocny, aby bylo zajištěno jednotné uplatňování a prosazování ustanovení přijatých podle této směrnice.

(59) Evropská rada pro ochranu údajů zřízená nařízením EU/XXX by měla přispívat k jednotnému uplatňování této směrnice v celé Unii, například poskytovat Komisi poradenství a podporovat spolupráci orgánů dozoru v celé Unii.

(60) Každý subjekt údajů by měl (...) mít právo podat stížnost u jediného orgánu dozoru (...) a právo na účinný soudní opravný prostředek v souladu s článkem 47 Listiny základních práv, jestliže se tento subjekt údajů domnívá, že byla porušena jeho práva vyplývající z ustanovení přijatých podle této směrnice, nebo pokud orgán dozoru na stížnost nereaguje, stížnost zcela či částečně neuzná či zamítne, nebo pokud nekoná, přestože je to nutné z důvodu ochrany práv subjektu údajů. Šetření, které následuje po podání stížnosti, by mělo být s výhradou soudního přezkumu provedeno v rozsahu, jenž je v daném případě přiměřený. Příslušný orgán dozoru by měl subjekt údajů v přiměřené lhůtě informovat o pokroku v řešení stížnosti a o jeho výsledku. Subjekt údajů by měl být průběžně informován v případě, kdy je v dané věci zapotřebí další šetření nebo koordinace s jiným orgánem dozoru. S cílem usnadnit podávání stížností by každý orgán dozoru měl přijmout určitá opatření, například poskytnout formulář pro předkládání stížnosti, který lze vyplnit i elektronicky, aniž by byly vyloučeny další komunikační prostředky.

(61) Každá fyzická nebo právnická osoba by měla mít právo podat (...) u příslušného vnitrostátního soudu účinný soudní opravný prostředek proti rozhodnutí orgánu dozoru, které vůči ní zakládá právní účinky. Taková rozhodnutí se týkají zejména výkonu vyšetřovacích, nápravných a povolovacích pravomocí ze strany orgánu dozoru nebo neuznání či zamítnutí stížností. Toto právo se však nevztahuje na další opatření orgánů dozoru, která nejsou právně závazná, jako jsou stanoviska vydávaná orgánem dozoru nebo poradenství poskytované orgánem dozoru. Řízení proti orgánu dozoru by mělo být zahájeno u soudů toho členského státu, v němž je daný orgán dozoru usazen, a mělo by probíhat podle vnitrostátního (...) práva tohoto členského státu. Tyto soudy by měly vykonávat pravomoc v plném rozsahu, která by měla zahrnovat soudní pravomoc posuzovat všechny skutkové a právní otázky, které jsou pro jimi projednávaný spor relevantní.

(62) *Pokud se subjekt údajů domnívá, že jeho práva podle této směrnice byla porušena, měl by být oprávněn pověřit určitý subjekt, organizaci nebo sdružení, jejichž cílem je chránit práva a zájmy subjektů údajů v souvislosti s ochranou jejich údajů a jež byly řádně zřízeny podle práva některého členského státu, (...) aby podaly jeho jménem stížnost (...) (...) u orgánu dozoru nebo uplatnily právo na soudní opravný prostředek. (...) Právem na zastupování subjektů údajů by nemělo být dotčeno vnitrostátní procesní právo, které může vyžadovat povinné zastupování subjektů údajů advokátem u vnitrostátních soudů, jak je vymezeno ve směrnici 77/249/EHS.*

(63) (...)

(64) Veškeré škody, které mohou osobám vzniknout v důsledku (...) zpracování, které není v souladu s ustanoveními přijatými podle této směrnice, by měly být nahrazeny správcem nebo jakýmkoliv jiným orgánem příslušným podle vnitrostátního práva (...). Výklad pojmu „škoda“ by měl být široký a opírat se o judikaturu Soudního dvora Evropské unie při plném zohlednění cílů této směrnice. Tím nejsou dotčeny jakékoliv nároky uplatňované v případě škody vycházející z porušení jiných pravidel stanovených v právu Unie nebo členského státu.

Odkazuje-li se na zpracování, které je nezákonné nebo není v souladu s ustanoveními přijatými podle této směrnice, odkazuje se tím rovněž na zpracování, které není v souladu s (...) prováděcími akty přijatými podle této směrnice. Subjekty údajů by měly obdržet plnou a účinnou náhradu škody, která jim vznikla. (...)

(65) Každé fyzické nebo právnické osobě, ať již podléhá soukromému či veřejnému právu, která nebude dodržovat ustanovení přijatá podle této směrnice, by měly být uloženy sankce. Členské státy by měly zajistit, že sankce budou účinné, přiměřené a odrazující, a musí přijmout všechna opatření pro uplatnění sankcí.

(66) (...)

(67) V zájmu zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o: (...) odpovídající úroveň ochrany poskytované třetí zemi nebo území či konkrétnímu odvětví v této třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, formát a postupy pro vzájemnou pomoc a úpravu elektronické výměny informací mezi orgány dozoru vzájemně a mezi orgány dozoru a Evropskou radou pro ochranu údajů. (...) Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí¹².

(68) Pro přijímání prováděcích aktů (...) týkajících se odpovídající úrovně ochrany poskytované třetí zemi nebo území či konkrétnímu odvětví v této třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, formátu a postupů pro vzájemnou pomoc a úpravy elektronické výměny informací mezi orgány dozoru vzájemně a mezi orgány dozoru a Evropskou radou pro ochranu údajů (...) by se měl vzhledem k tomu, že se jedná o akty s obecnou působností, použít přezkumný postup.

(69) Je-li to nezbytné v závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech týkajících se třetí země nebo území či konkrétního odvětví v této třetí zemi nebo mezinárodní organizace, které již nezajišťují odpovídající úroveň ochrany, měla by Komise přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty.

(70) Jelikož cílů této směrnice, totiž ochrany základních práv a svobod subjektů údajů, a zejména jejich práva na ochranu osobních údajů a zajištění volného pohybu osobních údajů mezi příslušnými (...) orgány v rámci Unie, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu či účinků tohoto opatření může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

¹² Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

(71) Rámcové rozhodnutí 2008/977/SVV by tudíž mělo být touto směrnicí zrušeno. Zpracování, které již ke dni vstupu této směrnice v platnost probíhá, by mělo být uvedeno v soulad s touto směrnicí ve lhůtě tří let od vstupu této směrnice v platnost. Pokud je však toto zpracování v souladu s právem Unie platným před vstupem této směrnice v platnost, požadavky této směrnice týkající se předběžné konzultace orgánu dozoru by se neměly vztahovat na operace zpracování, které již probíhaly před vstupem této směrnice v platnost, neboť tyto požadavky musejí být ze své podstaty splněny před zpracováním.

(72) Konkrétní ustanovení aktů Unie v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce(...) přijatých před datem přijetí této směrnice, jež upravují zpracovávání osobních údajů mezi členskými státy nebo přístup určených orgánů členských států do informačních systémů zřízených podle Smluv, by měla zůstat nedotčena, jako například konkrétní ustanovení o ochraně osobních údajů uplatňovaná podle rozhodnutí Rady 2008/615/SVV¹³ nebo článku 23 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie (dokument 2000/C 197/01)¹⁴. S cílem posoudit, zda je třeba tato konkrétní ustanovení uvést v soulad s touto směrnicí, by Komise měla vyhodnotit situaci, pokud jde o vztah mezi touto směrnicí a akty přijatými před datem jejího přijetí, jež upravují zpracovávání osobních údajů mezi členskými státy nebo přístup určených orgánů členských států do informačních systémů zřízených podle Smluv.

(73) V zájmu zajištění komplexní a jednotné ochrany osobních údajů v Unii by mezinárodní dohody, které členské státy uzavřely před vstupem této směrnice v platnost (...) a které jsou v souladu s příslušným právem Unie použitelným před vstupem této směrnice v platnost, měly zůstat v platnosti, dokud nebudou změněny, nahrazeny či zrušeny. (...)

(74) Touto směrnicí nejsou dotčena pravidla pro boj proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011.¹⁵

¹³ Rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti, Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 1.

¹⁴ Akt Rady ze dne 29. května 2000, kterým se v souladu s článkem 34 Smlouvy o Evropské unii vypracovává Úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 1.

¹⁵ Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1.

(75) V souladu s článkem 6a Protokolu o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, nejsou Spojené království a Irsko vázány pravidly stanovenými v této směrnici, která se týká zpracovávání osobních údajů členskými státy, vykonávají-li činnosti spadající do oblasti působnosti části třetí hlavy V kapitoly 4 nebo 5 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud nejsou vázány pravidly Unie upravující formy justiční spolupráce v trestních věcech nebo policejní spolupráce, v jejichž rámci musí být dodržována ustanovení stanovená na základě článku 16 Smlouvy o fungování Evropské unie.

(76) V souladu s články 2 a 2a Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, nejsou pro Dánsko závazná ani použitelná pravidla stanovená v této směrnici, která se týká zpracovávání osobních údajů členskými státy, vykonávají-li činnosti spadající do oblasti působnosti části třetí hlavy V kapitoly 4 nebo 5 Smlouvy o fungování Evropské unie. Vzhledem k tomu, že tato směrnice navazuje na schengenské *acquis* podle části třetí hlavy V Smlouvy o fungování Evropské unie, Dánsko se v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců od přijetí této směrnice rozhodne, zda ji provede ve svém vnitrostátním právu.

(77) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí tato směrnice ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹⁶.

(78) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí tato směrnice ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹⁷.

¹⁶ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹⁷ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

(79) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí tyto směrnice ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹⁸.

(80) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané v Listině základních práv Evropské unie, jak jsou zakotveny ve Smlouvě, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů, právo na účinnou právní ochranu a na spravedlivý proces. Omezení těchto práv jsou v souladu s čl. 52 odst. 1 Listiny, neboť jsou nezbytná pro plnění cílů obecného zájmu, které uznává Unie, nebo naplnění potřeby ochrany práv a svobod druhého.

(81) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů, které objasňují vztah mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. Ve vztahu k této směrnici považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

(82) Tato směrnice by neměla členským státům bránit v tom, aby do vnitrostátních předpisů upravujících trestní řízení provedly výkon práv subjektů údajů na informace, přístup, opravu, výmaz a omezení jejich osobních údajů zpracovávaných v průběhu trestního řízení, a případná omezení těchto práv.

¹⁸ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19.

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a cíle

1. Touto směrnicí se stanoví pravidla týkající se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů příslušnými (...) orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů *nebo výkonu trestů* nebo za účelem ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení.

1a. Tato směrnice nebrání členským státům v tom, aby stanovily záruky, které jsou přísnější než záruky uvedené v této směrnici, pro účely ochrany práv a svobod subjektu údajů v souvislosti se zpracováváním osobních údajů příslušnými (...) orgány.

2. Členské státy v souladu s touto směrnicí:

a) chrání základní práva a svobody fyzických osob, zejména jejich právo na ochranu osobních údajů, a

b) zajišťují, aby z důvodu ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů nebyla omezena ani zakázána výměna osobních údajů příslušnými (...) orgány v rámci Unie, pokud je taková výměna vyžadována právem Unie nebo členských států.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na zpracovávání osobních údajů příslušnými (...) orgány pro účely (...) uvedené v čl. 1 odst. 1.

2. Tato směrnice se vztahuje na zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů, jakož i na neautomatizované zpracování osobních údajů, které jsou obsaženy v evidenci nebo do ní mají být zařazeny.

3. Tato směrnice se nevztahuje na zpracovávání osobních údajů prováděné:

a) při výkonu činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Unie (...);
(...)

b) orgány, institucemi, úřady a agenturami Unie.

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě („subjekt údajů“); identifikovatelnou osobou se rozumí osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména s odkazem určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokalizační údaje, elektronický identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo sociální identity této osoby;
2. (...)
3. „zpracováním“ jakýkoliv úkon nebo soubor úkonů s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, které jsou prováděny pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromažďování, zaznamenávání, uspořádávání, strukturování, uchovávání, přizpůsobování nebo pozměňování, vyhledávání, konzultace, použití, sdělení prostřednictvím přenosu, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, srovnávání či kombinování, omezování, výmaz nebo ničení;
4. „omezením zpracování“ značení uložených osobních údajů za účelem omezení jejich zpracování v budoucnu;
- 4a. „pseudonymizací“ zpracování osobních údajů tak, že údaje již nemohou být přiřazeny konkrétnímu subjektu údajů, aniž by byly použity dodatečné informace, pokud jsou tyto dodatečné informace uchovávány odděleně a vztahují se na ně technická a organizační opatření, aby bylo zajištěno, že nebudou přiřazeny identifikované či identifikovatelné osobě;
5. „evidencí“ jakýkoliv uspořádaný soubor osobních údajů přístupných podle zvláštních kritérií, ať již je tento soubor centralizován, decentralizován nebo rozdělen podle funkčního či zeměpisného hlediska;
6. „správcem“ příslušný (...) orgán, který sám nebo společně s jinými určuje účely (...) a prostředky zpracování osobních údajů; jsou-li účely (...) a prostředky zpracování určeny právem Unie či členského státu, je možné na základě práva Unie nebo členského státu určit správce nebo zvláštní kritéria pro jeho jmenování;

7. „zpracovatelem“ fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jakýkoliv jiný subjekt, který zpracovává osobní údaje jménem správce;
8. „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jakýkoli jiný subjekt (...), jemuž jsou dané osobní údaje sdělovány, ať už se jedná o třetí stranu či nikoli; (...) vnitrostátní orgány, které mohou získávat údaje v rámci zvláštního šetření, se však za příjemce nepovažují;
9. „porušením ochrany osobních údajů“ porušení bezpečnosti, které vede k náhodnému nebo protiprávnímu zničení, ztrátě, změně či neoprávněnému zveřejnění nebo zpřístupnění přenášených, uchovávaných nebo jinak zpracovávaných osobních údajů;
10. „genetickými údaji“ všechny osobní údaje (...) týkající se genetických znaků fyzické osoby, které byly zděděny nebo získány, jež poskytují jedinečné informace o fyziognomii či zdraví dané fyzické osoby, vyplývající zejména z analýzy biologického vzorku dotyčného jednotlivce;
11. (...);
12. „údaji týkajícími se zdraví“ (...) údaje týkající se tělesného nebo duševního zdraví jednotlivce, které odhalují informace o jeho zdravotním stavu;
- 12a. „profilováním“ jakákoli forma automatizovaného zpracování osobních údajů spočívající v použití těchto údajů k (...) hodnocení osobních aspektů vztahujících se k (...) fyzické osobě, zejména k analyzování a odhadování aspektů týkajících se pracovního výkonu, ekonomické situace, zdravotního stavu, osobních preferencí nebo zájmů, spolehlivosti nebo chování, místa bydliště nebo pohybu dotyčné osoby;
- (...)

14. „příslušným (...) orgánem“ jakýkoliv orgán (...) veřejné moci příslušný v každém členském státě k prevenci, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů *nebo výkonu trestů* nebo k ochraně před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení nebo jakýkoli jiný orgán/subjekt pověřený vnitrostátním právem vykonávat veřejné funkce nebo pravomoci pro účely (...) uvedené v čl. 1 odst. 1 (...);

15. „orgánem dozoru“ nezávislý orgán veřejné moci, který je zřízen členským státem podle článku 39;

16. „mezinárodní organizací“ organizace a subjekty mezinárodního práva veřejného, které jsou jí podřízeny, nebo jiný subjekt zřízený dohodou mezi dvěma nebo více zeměmi nebo na jejím základě, jakož i Interpol.

KAPITOLA II

ZÁSADY

Článek 4

Zásady související se zpracováváním osobních údajů

1. Členské státy stanoví, že osobní údaje musí být:

- a) zpracovávány zákonným a korektním způsobem;
 - b) shromažďovány pro stanovené, výslovně vyjádřené a legitimní účely (...) a nesmí být (...) zpracovávány způsobem (...), který je s těmito účely neslučitelný(...);
 - c) odpovídající, relevantní a přiměřené z hlediska účelů, pro které jsou zpracovávány;
 - d) přesné a v případě potřeby aktualizované; (...)
 - e) uchovávány ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší, než je nezbytné pro účely, pro které jsou osobní údaje zpracovávány;
 - ee) zpracovávány způsobem, který zaručí náležité zabezpečení osobních údajů.
- (...)

1a. (...)

2. (...) Zpracování stejným nebo jiným správcem pro jiné účely uvedené v čl. 1 odst. 1, než je účel, pro nějž byly údaje získány (...), je přípustné, pokud:

(...)

- b) je správce oprávněn zpracovávat tyto osobní údaje pro takový účel podle platného práva, a
- c) zpracování je pro tento jiný účel nezbytné a přiměřené.

3. Zpracování stejným nebo jiným správcem může zahrnovat (...) archivaci ve veřejném zájmu, (...) vědecké, statistické nebo historiografické (...) použití pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1 (...), s výhradou vhodných záruk pro práva a svobody subjektů údajů.
4. Správce odpovídá za dodržení souladu s odstavci 1, 2 a 3.

Článek 5

Rozlišování mezi různými kategoriemi subjektů údajů

(...)

Článek 6

Ověření kvality údajů, které jsou předávány nebo zpřístupňovány

1. Členské státy stanoví, že příslušné orgány učiní veškeré vhodné kroky s cílem zajistit, aby nebyly předávány nebo zpřístupňovány osobní údaje, které jsou nepřesné, neúplné nebo již nejsou aktuální. Za tímto účelem každý příslušný orgán ověří, pokud je to proveditelné, kvalitu osobních údajů před jejich předáním nebo zpřístupněním. Při každém předání osobních údajů se k nim pokud možno doplní (...) nezbytné informace, které přijímajícímu příslušnému orgánu umožní posoudit jejich přesnost, úplnost, aktuálnost a spolehlivost.
2. Zjistí-li se, že došlo k předání nesprávných osobních údajů nebo že údaje byly předány nezákonně, musí o tom být příjemce neprodleně informován. V takovém případě musí být osobní údaje opraveny, vymazány nebo omezeny v souladu s článkem 15.

Článek 7

Zákonnost zpracování

Členské státy stanoví, že zpracování osobních údajů je zákonné pouze pokud a v tom rozsahu, v němž je nezbytné (...) pro splnění úkolu prováděného příslušným (...) orgánem pro účely stanovené v čl. 1 odst. 1, a je založeno na právu Unie nebo členského státu (...).

- b) (...)
c) (...)
d) (...)

Článek 7a

Zvláštní podmínky pro zpracování

1. Osobní údaje získané příslušnými orgány pro účely stanovené v čl. 1 odst. 1 se nezpracovávají pro jiné účely, než jsou účely stanovené v čl. 1 odst. 1, ledaže je takové zpracování povoleno právem Unie nebo členského státu. (...)

V takovém případě se na toto zpracování uplatní nařízení EU/XXX, ledaže se zpracování provádí v rámci činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Unie.

1a. Pokud jsou příslušné orgány pověřeny právem členského státu plnit jiné úkoly než pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1, uplatní se na zpracovávání údajů pro tyto účely nařízení EU/XXX, včetně pro účely archivace (...) ve veřejném zájmu či pro (...) vědecké, statistické nebo historiografické použití (...), ledaže se zpracování provádí v rámci činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Unie.

1b. Členské státy stanoví, že v případech, kdy právo Unie nebo vnitrostátní právo použitelné pro předávající příslušný (...) orgán stanoví zvláštní podmínky (...) pro zpracování osobních údajů, předávající příslušný orgán uvědomí příjemce, kterému jsou údaje předávány, o těchto podmínkách a o požadavku je dodržovat.

2. Členské státy stanoví, že předávající příslušný (...) orgán nepoužije na příjemce v jiných členských státech nebo na agentury, úřady a jiné subjekty zřízené podle kapitol IV a V hlavy V Smlouvy o fungování Evropské unie jiné podmínky podle odstavce 1b než ty, které platí pro obdobná (...) předávání údajů v rámci členského státu předávajícího příslušného orgánu.

2a. (...)

Článek 8

Zpracovávání zvláštních kategorií osobních údajů

(...) Zpracovávání osobních údajů, které odhalují rasový či etnický původ, politické názory, náboženské vyznání nebo filosofické přesvědčení, členství v odborových organizacích, jakož i zpracovávání genetických údajů či údajů týkajících se zdravotního stavu či sexuálního života je povoleno pouze tehdy, pokud je zcela nezbytné a s výhradou vhodných záruk pro práva a svobody subjektu údajů a pouze pokud:

a) (...) je povoleno právem Unie nebo členského státu (...), nebo
(...);

- b) (...) je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby, nebo (...)
- c) se zpracování týká údajů zjevně zveřejňovaných subjektem údajů.

Článek 9

(...) **Automatizované individuální rozhodování** (...)

[...] Členské státy stanoví, že rozhodnutí založené výhradně na automatizovaném zpracování včetně profilování, které má pro subjekt údajů nepříznivé právní účinky nebo se jej významně dotýká, (...) je zakázáno, není-li povoleno právem Unie nebo členského státu, kterému správce podléhá a jež poskytuje vhodné záruky pro práva a svobody subjektu údajů, alespoň pro právo na lidský zásah ze strany správce. (...)

1a. (...)

KAPITOLA III

PRÁVA SUBJEKTU ÚDAJŮ

Článek 10

Sdělení a postupy pro výkon práv subjektu údajů

1. (...)

2. Členské státy stanoví, že správce (...) podnikne (...) všechny přiměřené kroky k tomu, aby subjektu údajů poskytl srozumitelným a snadno přístupným způsobem a za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků veškeré informace uvedené v článku 10a (...) a veškerá sdělení podle článků 12, 15 a 29 ohledně zpracovávání osobních údajů. Informace se poskytují všemi vhodnými prostředky, a to i (...) elektronicky (...). Obecně platí, že správce poskytuje informace v téže formě, v jaké byla předložena žádost (...).

3. Členské státy stanoví, že správce podnikne všechny přiměřené kroky k tomu, aby (...) usnadnil výkon práv subjektů údajů podle článků 12 a 15 (...).

4. (...)

5. Členské státy stanoví, že informace poskytované podle článku 10a (...) a veškerá sdělení podle článků 12, 15 a 29 se poskytují (...) bezplatně. Jestliže jsou žádosti zjevně neodůvodněné nebo nepřiměřené, zejména protože se opakují, může (...) správce odmítnout na ně reagovat. V takovém případě správce nese důkazní břemeno, pokud jde o prokázání zjevné neodůvodněnosti nebo nepřiměřenosti žádosti (...).

5a. Pokud má správce odůvodněné pochybnosti ohledně totožnosti jednotlivce, který požaduje úkony uvedené v člancích (...) 12 a 15, může požádat o poskytnutí dodatečných informací nezbytných k potvrzení totožnosti subjektu údajů.

Článek 10a

Informace poskytované subjektu údajů

1. Členské státy stanoví, že správce poskytuje subjektům údajů alespoň tyto informace:
 - a) údaje o totožnosti a kontaktní údaje správce; správce případně rovněž přiloží kontaktní údaje týkající se inspektora ochrany údajů;
 - b) o účelech zpracování, pro které jsou osobní údaje určeny;
 - c) (...)
 - d) (...)
 - e) o právu podat stížnost u (...) orgánu dozoru (...).
2. Členské státy prostřednictvím právních předpisů stanoví, (...) že správce poskytne subjektu údajů kromě informací uvedených v odstavci 1 (...) další informace, jestliže je to v konkrétním případě (...) nezbytné a s cílem umožnit subjektu údajů výkon jeho práv, (...) zejména tehdy, když jsou údaje získány bez vědomí dané fyzické osoby.
3. Členské státy mohou přijmout legislativní opatření, aby poskytnutí informací subjektu údajů podle odstavce 2 (...) odložily, omezily či od něho upustily, jestliže je v demokratické společnosti takové opatření s náležitým přihlédnutím k oprávněným zájmům dotčené fyzické osoby nutným a přiměřeným opatřením:
 - a) aby se zabránilo maření úředních nebo právních šetření, vyšetřování nebo postupů;
 - b) aby se zabránilo ovlivňování prevence, odhalování, vyšetřování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů;
 - c) pro zajištění veřejné bezpečnosti;
 - d) pro zajištění národní bezpečnosti;
 - e) pro zajištění práv a svobod druhých.

Článek 11

Informace podávané v případě, že údaje jsou získány od subjektu údajů

(...)

Článek 11a

Informace podávané v případě, že údaje nebyly získány od subjektu údajů

(...)

Článek 11b

Omezení práva na informace

(...)

Článek 12

Právo subjektu údajů na přístup

1. S výhradou článku 13 členské státy stanoví, že subjekt údajů má právo požadovat na správci v přiměřených intervalech a bezplatně potvrzení, zda osobní údaje, které se ho týkají, jsou či nejsou zpracovávány, a pokud se tyto osobní údaje zpracovávají, má právo získat vhodnými prostředky přístup k těmto údajům a k informacím týkajícím se:

- a) účelů zpracovávání;
- b) (...)
- c) příjemců nebo kategorií příjemců (...), kterým osobní údaje byly (...) zpřístupněny, zejména příjemců ve třetích zemích nebo mezinárodních organizací;
- d) (...) předpokládané doby, po kterou se budou osobní údaje uchovávat, nebo pravidel pro výpočet této doby;
- e) existence práva požadovat od správce opravu nebo výmaz osobních údajů týkajících se subjektu údajů, nebo omezení zpracování těchto osobních údajů;
- f) práva podat stížnost (...) u orgánu dozoru (...);

- g) sdělení osobních údajů, které jsou předmětem zpracování, a, pokud je to nezbytné, veškeré dostupné informace o jejich původu;
- h) (...)
- 1a. (...)
- 2. (...)
- 2a. (...)

Článek 13

Omezení práva na přístup

1. Členské státy mohou přijmout legislativní opatření, aby přístup subjektů údajů k informacím úplně nebo částečně omezily, jestliže je v demokratické společnosti takové částečné nebo úplné omezení s přihlédnutím k oprávněným zájmům dotčené osoby nutným a úměrným opatřením:
 - a) aby se zabránilo maření úředních nebo právních šetření, vyšetřování nebo postupů;
 - b) aby se zabránilo ovlivňování prevence, odhalování, vyšetřování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů;
 - c) pro zajištění veřejné bezpečnosti;
 - d) pro zajištění národní bezpečnosti;
 - e) pro zajištění práv a svobod druhých.
2. (...)
3. V případech uvedených v odstavci 1 (...) členské státy stanoví, že správce písemně informuje subjekt údajů (...) o jakémkoli zamítnutí nebo omezení přístupu (...) a o důvodech daného zamítnutí nebo omezení. (...) Toto ustanovení se nepoužije (...), pokud by poskytnutí takových informací ohrožovalo některý z účelů podle odstavce 1. Členské státy stanoví, že správce informuje subjekty údajů o možnostech podat stížnost (...) u (...) orgánu dozoru nebo uplatnit soudní opravný prostředek.
4. Členské státy zajistí, aby správce zdokumentoval (...) věcné či právní důvody, na nichž se rozhodnutí zakládá.

Článek 14

Další postupy pro výkon práva na přístup

(...)

Článek 15

Právo na opravu, výmaz a omezení zpracování

1. Členské státy stanoví, že subjekt údajů má právo požadovat na správci opravu nepřesných osobních údajů, které se ho týkají, a to bez zbytečného odkladu. S ohledem na (...) účel příslušného zpracování údajů (...) členské státy stanoví, že subjekt údajů má právo na doplnění neúplných osobních údajů, mimo jiné i poskytnutím dodatečného prohlášení.

1a. Členské státy stanoví, že správce má povinnost osobní údaje bez zbytečného odkladu vymazat a že subjekt údajů má právo požadovat na správci výmaz osobních údajů (...), které se ho týkají, a to bez zbytečného odkladu, jestliže zpracování těchto údajů není v souladu s ustanoveními přijatými podle článků 4, (...), 7 a 8 této směrnice, nebo jestliže údaje musí být vymazány z důvodu splnění právní povinnosti, které správce podléhá.

1b. (...) Zpochybňuje-li subjekt údajů přesnost osobního údaje a nelze-li jeho přesnost či nepřesnost ověřit, může to vést k omezení zpracování uvedeného údaje.

2. Členské státy stanoví, že správce informuje subjekt údajů písemně o jakémkoli zamítnutí opravy či výmazu údajů nebo omezení jejich zpracování a o důvodech daného zamítnutí. (...) Členské státy mohou přijmout legislativní opatření, aby povinnost poskytnout tyto informace úplně nebo částečně omezily (...) (...), jestliže je v demokratické společnosti takové omezení s přihlédnutím k oprávněným zájmům dotčené osoby nutným a úměrným opatřením:

a) aby se zabránilo maření úředních nebo právních šetření, vyšetřování nebo postupů;

b) aby se zabránilo ovlivňování prevence, odhalování, vyšetřování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů;

c) pro zajištění veřejné bezpečnosti;

d) pro zajištění národní bezpečnosti;

e) pro zajištění práv a svobod druhých.

Členské státy stanoví, že správce informuje subjekty údajů o možnostech podat stížnost (...) u (...) orgánu dozoru nebo uplatnit soudní opravný prostředek.

3. Členské státy stanoví, že v případech uvedených v odstavcích 1, 1a a 1b správce uvědomí příjemce a že příjemci provedou opravu či výmaz údajů nebo omezí zpracování osobních údajů, za které nesou odpovědnost.

Článek 15a

Výkon práv subjektem údajů a ověřování prováděná orgánem dozoru

1. (...)

1a. V případech uvedených v čl. 13 odst. 3 a čl. 15 odst. 2 mohou členské státy přijmout opatření, která zajistí, aby práva subjektu údajů bylo možné vykonávat rovněž prostřednictvím příslušného orgánu dozoru.

2. (...)

3. V případě výkonu práva podle odstavce 1a orgán dozoru informuje subjekt údajů přinejmenším o tom, že provedl veškerá nezbytná ověření nebo přezkum. (...)

Článek 16

Právo na výmaz

(...)

Článek 17

Práva subjektů údajů při trestním vyšetřování a řízení

Členské státy mohou stanovit, že výkon práv (...) uvedených v člancích (...) 10a, 12 a 15 se provádí podle vnitrostátního (...) práva, pokud jsou osobní údaje obsaženy v soudním rozhodnutí nebo v záznamu nebo ve spisu vypracovaném v průběhu trestního vyšetřování a řízení.

KAPITOLA IV
SPRÁVCE A ZPRACOVATEL

ODDÍL 1

OBECNÉ POVINNOSTI

Článek 18

Povinnosti správce

1. Členské státy stanoví, že s ohledem na povahu, rozsah, kontext a účely zpracování, jakož i pravděpodobnost a závažnost rizika pro práva a svobody fyzických osob zavede správce vhodná opatření a musí být schopen prokázat, že zpracování osobních údajů je prováděno v souladu s ustanoveními přijatými podle této směrnice.
 - 1a. Pokud je to s ohledem na činnosti zpracování přiměřené, zahrnují opatření uvedená v odstavci 1 uplatňování vhodných politik v oblasti ochrany údajů ze strany správce, jež konkretizují uplatňování vnitrostátních pravidel ochrany údajů (...) provádějících tuto směrnici.
2. (...)

Článek 19

Ochrana údajů již od návrhu a standardní nastavení ochrany údajů

1. S ohledem na dostupnou technologii a náklady na provádění a s přihlédnutím k (...) povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování, jakož i pravděpodobnosti a závažnosti rizika pro práva a svobody fyzických osob, členské státy stanoví, že správci zavedou (...) technická a organizační opatření (...) odpovídající prováděnému zpracování a jeho cílům, jako je pseudonymizace, tak aby zpracování splňovalo požadavky ustanovení přijatých podle této směrnice a chránilo práva subjektů údajů.
2. Členské státy stanoví, že správce zavede vhodná opatření (...), zejména pro automatizované zpracovávání, s cílem zajistit, aby se standardně zpracovávaly pouze (...) osobní údaje, jež jsou pro každý konkrétní účel daného zpracování nezbytné; to se týká množství (...) shromážděných údajů, rozsahu jejich zpracování, doby jejich uchovávání a jejich dostupnosti.

Článek 20

Společní správci

1. Členské státy stanoví, že pokud účely a prostředky zpracování osobních údajů stanoví společně dva nebo více správců, jedná se o společné správce. Ti určí transparentním způsobem (...) svou odpovědnost za plnění ustanovení přijatých podle této směrnice, zejména pokud jde o (...) uplatňování práv subjektu údajů, a své povinnosti poskytovat informace uvedené v článku 10a (...), pokud příslušnou odpovědnost správců nestanovuje právo Unie nebo členského státu, jimž správci podléhají. (...) Členské státy mohou určit, který ze společných správců může být jedinou kontaktní osobou, u níž mohou subjekty údajů uplatňovat svá práva.

1a. (...) Aniž je dotčen článek 17, členské státy (...) mohou stanovit, že subjekt údajů může uplatňovat svá práva podle ustanovení přijatých podle této směrnice u každého ze správců i vůči každému z nich.

Článek 21

Zpracovatel

1. Členské státy stanoví, že správce používá pouze (...) zpracovatele poskytující dostatečné záruky, pokud jde o zavádění vhodných technických a organizačních opatření (...), aby zpracování splňovalo požadavky ustanovení přijatých podle této směrnice (...).

1a. Členské státy stanoví, že zpracovatel neangažuje dalšího zpracovatele bez předchozího konkrétního nebo obecného písemného souhlasu správce. V případě obecného souhlasu by zpracovatel měl vždy správce informovat o veškerých zamýšlených změnách týkajících se přijetí dalších zpracovatelů nebo jejich nahrazení, a poskytnout tak správci příležitost vyslovit vůči těmto změnám námitky.

2. Členské státy stanoví, že provádění zpracování zpracovatelem se řídí právním aktem, včetně smlouvy, podle práva Unie nebo členských států, zavazujícím zpracovatele vůči správci, v němž je stanoven předmět a doba trvání zpracování, povaha a účel zpracování, druh osobních údajů a kategorie subjektů údajů a práva správce a který zejména stanoví, že zpracovatel jedná pouze na základě pokynů správce (...).

3. (...)

Článek 22

Zpracovávání z pověření správce a zpracovatele

(...)

Článek 23

Záznamy týkající se kategorií činností zpracovávání osobních údajů

1. Členské státy stanoví, že každý správce (...) povede záznamy o všech kategoriích činností zpracovávání osobních údajů (...) (...), za něž je odpovědný. Uvedené záznamy obsahují (...) tyto informace:

- a) jméno a kontaktní údaje správce a případného společného správce (...), (...) a případně inspektora ochrany údajů;
- b) účely zpracování;
- c) (...) kategorie příjemců, kterým byly nebo budou osobní údaje zpřístupněny, zejména příjemců v třetích zemích;
- ca) popis kategorií osobních údajů, které se vztahují (...) na subjekty údajů;
- d) případně kategorie předávání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci (...);
- e) pokud možno plánované lhůty pro výmaz jednotlivých kategorií údajů;
- f) pokud možno obecný popis technických a organizačních bezpečnostních opatření uvedených v čl. 27 odst. 1.

2. (...)

2a. Členské státy stanoví, že každý zpracovatel povede záznamy o všech kategoriích činností zpracovávání osobních údajů, prováděných jménem správce, jehož součástí je:

- a) jméno a kontaktní údaje zpracovatele nebo zpracovatelů a každého správce, jehož jménem zpracovatel jedná, (...);
- b) v případě potřeby jméno a kontaktní údaje inspektora ochrany údajů;
- c) kategorie zpracování prováděného jménem každého ze správců;
- d) (...)
- e) (...)
- f) pokud možno obecný popis technických a organizačních bezpečnostních opatření uvedených v čl. 27 odst. 1.

2b. Záznamy uvedené v odstavcích 1 a 2a jsou v písemné podobě, a to i v elektronické či jiné podobě, která není čitelná, ale je možné ji do čitelné podoby převést.

3. Na požádání poskytne správce a zpracovatel záznamy orgánu dozoru.

Článek 24

Vedení záznamů

1. Členské státy zajistí, aby se v automatizovaných systémech zpracování vedly (...) záznamy alespoň o těchto úkonech zpracování: shromažďování, pozměňování, konzultace, sdělování, kombinování nebo výmaz, ledaže se ukáže, že takové vedení záznamů není možné nebo vyžaduje nepřiměřené úsilí. V záznamech o konzultaci a sdělování se uvede (...) důvod, datum a čas, kdy byly tyto úkony provedeny, a je-li to možné rovněž totožnost osoby, která osobní údaje konzultovala nebo je sdělovala.

2. Záznamy se používají (...) pro (...) ověření zákonnosti zpracování údajů, vlastní kontrolu a zajištění neporušenosti a zabezpečení údajů.

Článek 25

Spolupráce s orgánem dozoru

(...)

Článek 26

Předchozí konzultace orgánu dozoru

1. Členské státy zajistí, aby správce nebo zpracovatel konzultoval orgán dozoru před zpracováním osobních údajů, které budou součástí nové evidence, jež má být vytvořena, pokud:

- a) se mají zpracovávat zvláštní kategorie osobních údajů uvedené v článku 8;
- b) druh zpracování, a to zejména využití nových technologií, mechanismů nebo postupů, s sebou nese vysoké riziko pro (...) (...) práva a svobody (...) subjektů údajů.

1a. (...) Členské státy zajistí, aby byl orgán dozoru konzultován během přípravy návrhů legislativních nebo správních opatření, jež stanoví zpracování osobních údajů uvedené v odstavci 1.

2. Členské státy mohou stanovit, že orgán dozoru sestaví seznam zpracování, na která se vztahuje předchozí konzultace podle odstavce 1.

3. Členské státy stanoví, že pokud se orgán dozoru domnívá, že zamýšlené zpracování uvedené v odstavci 1 není v souladu s ustanoveními přijatými podle této směrnice, zejména nejsou-li dostatečně určena či zmírněna rizika, uvedený orgán dozoru na to nejpozději do šesti týdnů od žádosti o konzultaci písemně upozorní správce údajů. Tato lhůta může být s ohledem na složitost zamýšleného zpracování prodloužena o další měsíc. Pokud se uplatní prodloužená lhůta, je správce nebo zpracovatel informován o důvodech tohoto prodloužení do jednoho měsíce od přijetí žádosti.

ODDÍL 2

ZABEZPEČENÍ ÚDAJŮ

Článek 27

Zabezpečení zpracování

1. S ohledem na dostupnou technologii a náklady na provádění a s přihlédnutím k povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování, jakož i k pravděpodobnosti a závažnosti rizika pro práva a svobody fyzických osob, členské státy stanoví, že správce a zpracovatel zavedou náležitá technická a organizační opatření, aby byla zajištěna úroveň zabezpečení odpovídající danému riziku (...).
2. Pokud jde o automatizované zpracovávání, každý členský stát stanoví, že správce nebo zpracovatel zavede po zhodnocení rizik opatření s cílem:
 - a) zabránit neoprávněným osobám v přístupu k zařízení využívanému pro zpracovávání osobních údajů (kontrola přístupu k zařízením);
 - b) zabránit neoprávněnému čtení, kopírování, pozměňování nebo odstraňování nosičů údajů (kontrola nosičů údajů);
 - c) zabránit neoprávněnému vkládání údajů a neoprávněnému prohlížení, pozměňování nebo vymazávání uložených osobních údajů (kontrola uchovávání);
 - d) zabránit neoprávněným osobám v užívání automatizovaných systémů pro zpracovávání údajů pomocí zařízení pro přenos údajů (kontrola uživatelů);
 - e) zajistit, aby osoby oprávněné k využívání určitého automatizovaného systému pro zpracovávání údajů měly přístup pouze k údajům, na které se vztahuje jejich oprávnění k přístupu (kontrola přístupu k údajům);

- f) zajistit, aby bylo možné ověřit a zjistit, kterým subjektům byly nebo mohou být osobní údaje předány nebo zpřístupněny za použití zařízení pro přenos údajů (kontrola přenosu);
 - g) zajistit, aby bylo možné zpětně ověřit a zjistit, které osobní údaje byly vloženy do automatizovaných systémů pro zpracovávání údajů a kdo a kdy je do těchto systémů vložil (kontrola vkládání);
 - h) zabránit neoprávněnému čtení, kopírování, pozměňování nebo vymazávání osobních údajů při předávání osobních údajů nebo při přepravě nosičů údajů (kontrola přepravy);
 - i) zajistit, aby instalované systémy mohly být v případě výpadku obnoveny (obnova);
 - j) zajistit, aby systém fungoval, aby byl hlášen výskyt chyb ve funkcích (spolehlivost) a aby uložené osobní údaje nebylo možné poškodit špatným fungováním systému (neporušenost).
3. (...)

Článek 28

Ohlašování případů porušení ochrany osobních údajů orgánu dozoru

1. Členské státy stanoví, že dojde-li k porušení ochrany osobních údajů, u nějž je pravděpodobné, že bude představovat vysoké riziko pro práva a svobody subjektů údajů, (...) správce jej bez zbytečného odkladu, (...) a je-li to možné, nejpozději do 72 hodin poté, co je o něm uvědomen, ohlásí orgánu dozoru (...). Pokud není případ ohlášen orgánu dozoru do 72 hodin, je k ohlášení třeba připojit odůvodnění.
 - 1a. Ohlášení uvedené v odstavci 1 se nevyžaduje, pokud se nevyžaduje informování subjektu údajů podle čl. 29 odst. 3 písm. a) a b). (...)
2. Poté, co je zpracovatel uvědomen o porušení ochrany osobních údajů, bez zbytečného odkladu o tom vyrozumí a informuje správce.
3. V ohlášení podle odstavce 1 musí být přinejmenším:
 - a) popsána povaha daného případu porušení ochrany osobních údajů;
 - b) sdělena totožnost a kontaktní údaje inspektora ochrany údajů nebo jiné kontaktní osoby, která může poskytnout bližší informace;
 - c) (...)
 - d) popsány pravděpodobné důsledky případů porušení ochrany osobních údajů zjištěných správcem;

- e) popsána opatření, která správce přijal nebo navrhl k přijetí s cílem vyřešit dané porušení ochrany osobních údajů, a
- f) případně uvedena opatření ke zmírnění nežádoucích účinků, které by dané porušení ochrany osobních údajů mohlo mít.

3a. V případě, že není možné poskytnout informace uvedené v odst. 3 písm. d), e) a f) současně s informacemi uvedenými v odst. 3 písm. a) a b), poskytne správce tyto informace bez dalšího zbytečného odkladu.

4. Členské státy stanoví, že správce dokumentuje veškeré případy porušení ochrany osobních údajů uvedené v odstavci 1, přičemž uvede skutečnosti, které se týkají daného porušení, jeho účinky a kroky podniknuté pro nápravu. Tato dokumentace musí orgánu dozoru umožnit ověření souladu s tímto článkem. (...)

4a. S výhradou odstavce 1a členské státy stanoví, že pokud se porušení ochrany údajů týká osobních údajů, které předal správce jiného členského státu nebo které byly takovému správci předány, sdělí se správci tohoto členského státu bez zbytečného prodlení informace uvedené v odstavci 3.

5. (...)

6. (...)

Článek 29

Oznamování případů porušení ochrany osobních údajů subjektu údajů

1. S výhradou odstavců 3 a 4 tohoto článku členské státy stanoví, že pokud je pravděpodobné, že porušení ochrany osobních údajů bude představovat vysoké riziko pro práva a svobody (...) subjektu údajů, (...) správce (...) o daném porušení ochrany osobních údajů bez zbytečného odkladu informuje subjekt údajů.

2. Ve sdělení subjektu údajů podle odstavce 1 se popíše povaha porušení ochrany osobních údajů a uvedou se v něm přinejmenším informace podle čl. 28 odst. 3 písm. b), e) a f).

3. Informování (...) subjektu údajů uvedené v odstavci 1 se nevyžaduje, jestliže:
- a) správce (...) zavedl náležitá technická a organizační ochranná opatření a tato opatření byla použita u údajů dotčených porušením ochrany osobních údajů, zejména taková, která činí údaje nesrozumitelnými pro kohokoli, kdo není oprávněn k nim přistupovat, jako je například šifrování, nebo
 - b) správce přijal následná opatření, která zajistí, že již nebude pravděpodobné, že vznikne vysoké riziko pro práva a svobody subjektů údajů podle odstavce 1, nebo
 - c) by to vyžadovalo nepřiměřené úsilí, zejména z důvodu počtu dotčených případů. V takovémto případě dojde místo toho spíše k veřejnému sdělení nebo podobnému opatření, s jehož pomocí budou subjekty údajů informovány stejně účinným způsobem.
4. Sdělení subjektu údajů podle odstavce 1 lze odložit, omezit či lze od něj upustit z důvodů uvedených v čl. 10a odst. 3.

ODDÍL 3

INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ

Článek 30

Jmenování inspektora ochrany údajů

1. Členské státy mohou stanovit, nebo, pokud to vyžaduje právo Unie, (...) stanoví, že správce nebo zpracovatel jmenuje inspektora ochrany údajů.
2. Inspektor ochrany údajů je jmenován na základě profesních kvalit, zejména na základě odborných znalostí práva a praxe v oblasti ochrany údajů a na základě schopnosti plnit úkoly stanovené v článku 32, především absence jakéhokoliv střetu zájmů.
3. Může být jmenován jediný inspektor ochrany údajů pro několik příslušných (...) orgánů s přihlédnutím k jejich organizační struktuře (...) a velikosti.
4. *Členské státy stanoví, že správce nebo zpracovatel zajistí, aby byl inspektor ochrany údajů náležitě a včas zapojen do veškerých záležitostí souvisejících s ochranou osobních údajů.*

5. *Správce nebo zpracovatel zajistí, aby byl inspektor ochrany údajů vybaven prostředky k účinnému plnění (...) úkolů podle článku 32 a aby mohl při plnění svých úkolů jednat nezávisle (...).*

Článek 31

Postavení inspektora ochrany údajů

(...)

Článek 32

Úkoly inspektora ochrany údajů

Členské státy stanoví, že správce nebo zpracovatel svěří inspektorovi ochrany údajů (...) tyto úkoly:

- a) poskytovat informace a poradenství správci nebo zpracovateli (...) ohledně jejich povinností podle ustanovení přijatých podle této směrnice a dalších ustanovení Unie nebo členských států v oblasti ochrany údajů (...);
- b) monitorovat soulad s ustanoveními přijatými podle této směrnice, dalšími ustanoveními Unie nebo členských států v oblasti ochrany údajů a s (...) politikami správce nebo zpracovatele souvisejícími s ochranou osobních údajů, včetně rozdělení odpovědnosti, zvyšování informovanosti a odborné přípravy pracovníků zapojených do operací zpracování a souvisejících auditů;
- c) (...)
- d) (...)
- e) (...)
- f) (...)
- g) monitorovat reakce na žádosti orgánu dozoru a v mezích svých pravomocí spolupracovat s orgánem dozoru, a to buď na žádost uvedeného orgánu nebo na základě vlastního podnětu;
- h) působit jako kontaktní osoba pro orgán dozoru v záležitostech souvisejících se zpracováním osobních údajů, včetně předchozí konzultace podle článku 26, a případně vést konzultace (...) v jakékoli jiné věci (...).

KAPITOLA V

PŘEDÁVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ DO TŘETÍCH ZEMÍ NEBO MEZINÁRODNÍM ORGANIZACÍM

Článek 33

Obecné zásady pro předávání osobních údajů

1. Členské státy stanoví, že k předání (...) osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci ze strany příslušných (...) orgánů, včetně dalšího předávání osobních údajů do další třetí země nebo mezinárodní organizaci, může dojít pouze:
 - a) pokud je dané předání nutné pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1, a
 - b) (...)
 - c) pokud správce ve třetí zemi nebo mezinárodní organizace je orgánem příslušným pro účely stanovené v čl. 1 odst. 1, a
 - d) pokud v případě, že jsou předávány nebo zpřístupňovány osobní údaje z jiného členského státu, tento členský stát udělil předchozí povolení k předání v souladu se svým vnitrostátním právem, a
 - e) pokud Komise podle článku 34 rozhodla, že daná třetí země nebo mezinárodní organizace zajišťuje přiměřenou úroveň ochrany, nebo v případě, že neexistuje rozhodnutí o přiměřenosti podle článku 34, pokud byly předloženy nebo existují vhodné záruky podle článku 35. (...)
2. Členské státy stanoví, že předání bez předchozího povolení jiného členského státu podle písmene d) je přípustné pouze tehdy, pokud je předání osobních údajů nezbytné, aby se zabránilo bezprostřednímu a závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti v určitém členském státě nebo třetí zemi nebo podstatných zájmů členského státu, a předchozí povolení nelze včas získat. Orgán odpovědný za vydávání předchozího povolení musí být neprodleně informován.
3. Členské státy stanoví, že neexistuje-li rozhodnutí o přiměřenosti podle článku 34 nebo vhodné záruky podle článku 35, může se převod uskutečnit pouze tehdy, pokud platí výjimky pro specifické situace podle článku 36 a pokud byly splněny podmínky stanovené v odst. 1 písm. a), c) a d) a popřípadě (...) v odstavci 2 tohoto článku.

Předávání založené na rozhodnutí o přiměřenosti

1. Členské státy stanoví, že předání osobních údajů do určité třetí země nebo na určité území či jednomu nebo více konkrétním odvětvím v dané třetí zemi nebo určité mezinárodní organizaci se může uskutečnit, jestliže Komise v souladu s článkem 41 nařízení (EU)/XXX nebo v souladu s odstavcem 3 tohoto článku rozhodla, že tato třetí země nebo území či konkrétní odvětví v dané třetí zemi nebo dotyčná mezinárodní organizace zajišťuje přiměřenou úroveň ochrany. Takovéto předání nevyžaduje žádné zvláštní povolení.
2. Jestliže neexistuje žádné rozhodnutí přijaté podle článku 41 nařízení EU/XXX(...), Komise posoudí přiměřenost úrovně ochrany Komise se zohledněním zejména těchto prvků:
 - a) právní stát, dodržování lidských práv a základních svobod, příslušné právní předpisy, obecné i odvětvové, pravidla ochrany údajů (...) včetně pravidel týkajících se veřejné bezpečnosti, obrany, národní bezpečnosti a trestního práva, jakož i (...) bezpečnostní opatření, včetně pravidel pro další předávání osobních údajů další třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, která jsou v dané třetí zemi nebo mezinárodní organizaci dodržována, jakož i existenci účinných a vymahatelných práv subjektu údajů a účinných správních a soudních opravných prostředků pro subjekty údajů (...), jejichž osobní údaje se předávají;
 - b) existenci a účinné fungování jednoho nebo více nezávislých orgánů dozoru v dané třetí zemi, nebo jemuž podléhá mezinárodní organizace odpovědná (...) za zajišťování a vymáhání souladu s pravidly pro ochranu údajů, včetně přiměřených sankčních pravomocí, za pomoc a poradenství (...) subjektům údajů při výkonu jejich práv a za spolupráci s orgány dozoru Unie a členských států, a
 - c) mezinárodní závazky, které daná třetí země nebo mezinárodní organizace přijala, nebo jiné závazky vyplývající z její účasti v mnohostranných či regionálních systémech, zejména pokud jde o ochranu osobních údajů.

- 2a. Evropská rada pro ochranu údajů předá Komisi stanovisko pro posouzení přiměřenosti úrovně ochrany v určité třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, jakož i pro posouzení, zda třetí země nebo dané území nebo mezinárodní organizace nebo konkrétní odvětví již nezajišťuje přiměřenou úroveň ochrany.
3. Komise může po posouzení přiměřenosti úrovně ochrany rozhodnout v rámci oblasti působnosti této směrnice, že určitá třetí země nebo území či jedno nebo více konkrétních odvětví v dané třetí zemi nebo určitá mezinárodní organizace zajišťuje přiměřenou úroveň ochrany ve smyslu odstavce 2. V prováděcím aktu se stanoví jeho územní a odvětvové použití a případně se v něm také určí orgán dozoru (orgány dozoru) uvedený (uvedené) v odst. 2 písm. b). Prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.
4. (...)
- 4a. Komise sleduje fungování rozhodnutí přijatých podle odstavce 3 (...).
5. Komise může rozhodnout v oblasti působnosti této směrnice, že určitá třetí země nebo území nebo konkrétní odvětví v dané třetí zemi nebo určitá mezinárodní organizace již nezajišťuje odpovídající úroveň ochrany ve smyslu odstavce 2, a může v případě potřeby toto rozhodnutí bez zpětné platnosti zrušit, změnit nebo jeho platnost pozastavit. Tyto (...) prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2, nebo ve zvlášť naléhavých případech postupem podle čl. 57 odst. 3.
- 5a. (...) *Komise zahájí s danou třetí zemí nebo mezinárodní organizací konzultace s cílem napravit stav, který vedl k rozhodnutí podle odstavce 5.*
6. Členské státy zajistí, že pokud je přijato rozhodnutí podle odstavce 5, (...) nejsou jím dotčena předávání osobních údajů třetí zemi nebo území nebo konkrétnímu odvětví v této třetí zemi nebo příslušné mezinárodní organizaci podle článků 35 a 36 (...).

7. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* seznam těch třetích zemí, území a konkrétních odvětví ve třetí zemi a mezinárodních organizací, ohledně nichž byla přijata rozhodnutí podle odstavců 3 (...) a 5.
8. (...)

Článek 35

Předávání založená na vhodných zárukách

1. (...) Jestliže neexistuje rozhodnutí podle čl. 34 odst. 3, členské státy stanoví, že (...) předání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci se může uskutečnit:
- a) pokud byly pomocí právně závazného (...) nástroje předloženy vhodné záruky pro ochranu osobních údajů, nebo
 - b) pokud správce (...) posoudil všechny okolnosti daného předání osobních údajů a dospěl k závěru, že pro ochranu osobních údajů existují vhodné záruky. Při tomto posouzení může vzít v úvahu stávající dohody o spolupráci uzavřené mezi Europolem nebo Eurojustem a třetími zeměmi, které umožňují výměnu osobních údajů.
2. (...)

Článek 36

Výjimky pro (...) specifické situace

1. (...) Jestliže neexistuje rozhodnutí o přiměřenosti podle článku 34 nebo vhodné záruky podle článku 35, členské státy stanoví, že předání nebo kategorie předání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci se může uskutečnit pouze za podmínky, že:
- a) předání je nezbytné k ochraně životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby, nebo
 - b) předání je nezbytné k ochraně oprávněných zájmů subjektu údajů (...), jestliže tak stanoví právo členského státu, který osobní údaje předává, nebo
 - c) předání údajů je nezbytné, aby se zabránilo bezprostřednímu a závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti v určitém členském státě nebo třetí zemi, nebo

- d) předání je v individuálních případech nezbytné pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1,
nebo
 - e) předání je v individuálním případě [...] nezbytné pro uplatnění, výkon nebo obhajobu
právních nároků v souvislosti s účely uvedenými v čl. 1 odst. 1.
2. Osobní údaje se nepředají, pokud předávající příslušný orgán rozhodne, že (...) základní práva a svobody (...) dotčeného subjektu údajů převažují nad veřejným zájmem (...) na předání uvedeným v odst. 1 písm. d) a e).

Článek 36a

(...)

Článek 36aa

Předávání osobních údajů (...) příjemcům (...) usazeným ve třetích zemích

1. Odchylně od čl. 33 odst. 1 písm. c) a aniž jsou dotčeny jakékoliv mezinárodní dohody uvedené v odstavci 2, může být v právu Unie nebo členských států stanoveno, že v individuálních a (...) zvláštních případech mohou příslušné orgány předávat osobní údaje (...) přímo (...) příjemcům usazeným ve třetích zemích pouze tehdy, pokud je to v souladu s ostatními ustanoveními této směrnice a jsou splněny tyto podmínky:
- a) předání je (...) nezbytně nutné ke splnění úkolu příslušného orgánu podle práva Unie nebo členských států pro účely (...) stanovené v čl. 1 odst. 1, a
 - b) (...)
 - c) (...)
 - d) předávající příslušný orgán rozhodne, že nad veřejným zájmem vyžadujícím předání v daném případě nepřevažují žádná základní práva (...) a svobody dotčeného subjektu údajů.
2. Mezinárodními dohodami uvedenými v odstavci 1 se rozumí jakékoliv platné dvoustranné nebo mnohostranné mezinárodní dohody mezi členskými státy a třetími zeměmi v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce. (...)

Článek 37

Zvláštní podmínky pro předávání osobních údajů

Článek 38

Mezinárodní spolupráce v zájmu ochrany osobních údajů

(...)

KAPITOLA VI
NEZÁVISLÉ ORGÁNY DOZORU

ODDÍL 1

NEZÁVISLOST POSTAVENÍ

Článek 39

Orgán dozoru

1. Každý členský stát stanoví, že jeden nebo více nezávislých orgánů veřejné moci ponese odpovědnost za sledování uplatňování ustanovení přijatých podle této směrnice.
- 1a. Každý orgán dozoru přispívá k jednotnému uplatňování této směrnice v celé Unii. (...) Orgány dozoru za tímto účelem spolupracují mezi sebou a s Komisí v souladu s kapitolou VII.
2. Členské státy mohou stanovit, že orgán dozoru zřízený (...) podle nařízení EU/XXX může být orgánem dozoru uvedeným v této směrnici a že přijímá odpovědnost za úkoly orgánu dozoru, který má být zřízen podle odstavce 1 tohoto článku.
3. Pokud je v některém členském státě zřízen více než jeden orgán dozoru, daný členský stát jmenuje orgán dozoru, jenž (...) zastupuje tyto orgány v Evropské radě pro ochranu údajů.

Článek 40

Nezávislost

1. Členské státy zajistí, aby každý orgán dozoru jednal při plnění úkolů a při výkonu pravomocí jemu svěřených zcela nezávisle.
2. (...) Členské státy stanoví, že člen či (...) členové (...) každého orgánu dozoru při plnění svých úkolů a při výkonu svých pravomocí podle této směrnice jsou i nadále nezávislí na vnějším vlivu, přímém či nepřímém, a od nikoho nevyžadují ani nepřijímají pokyny.
3. (...)
4. (...)

5. (...) Členské státy zajistí, aby byl každý orgán dozoru vybaven (...) lidskými, technickými a finančními zdroji, prostorami a infrastrukturou, které bude potřebovat pro účinné plnění svých úkolů a výkon svých pravomocí, včetně úkolů a pravomocí, jež je třeba plnit v rámci vzájemné pomoci, spolupráce a účasti v Evropské radě pro ochranu údajů.
6. (...) Členské státy zajistí, aby měl každý orgán dozoru své vlastní pracovníky, kteří (...) podléhají řízení člena či (...) členů tohoto orgánu dozoru.
7. Členské státy zajistí, aby každý orgán dozoru podléhal finanční kontrole, která neovlivní jeho nezávislost. Členské státy zajistí, aby měl každý orgán dozoru samostatný veřejný roční rozpočet, který může být součástí souhrnného státního rozpočtu.

Článek 41

Obecné podmínky pro členy orgánu dozoru

1. Členské státy stanoví, že člen či (...) členové každého orgánu dozoru musí být jmenováni parlamentem nebo vládou nebo hlavou státu daného členského státu nebo nezávislým subjektem pověřeným podle práva členského státu, aby jmenování transparentním způsobem prováděl.
2. Člen či členové mají kvalifikaci, zkušenosti a dovednosti potřebné k plnění svých povinností a výkonu svých pravomocí.
3. (...) Povinnosti člena končí uplynutím jeho funkčního období, odstoupením nebo povinným odchodem do důchodu v souladu s (...) právem daného členského státu. (...)
4. (...)
5. (...)

Článek 42

Pravidla pro zřízení orgánu dozoru

1. Členské státy upraví právním předpisem:
 - a) zřízení každého orgánu dozoru (...);
 - b) (...) kvalifikaci (...) požadovanou pro výkon povinností členů orgánu dozoru;
 - c) pravidla a postupy pro jmenování člena či členů každého orgánu dozoru (...);
 - d) délku funkčního období člena či členů každého orgánu dozoru, která dosáhne minimálně čtyř let s výjimkou prvního jmenování po vstupu této směrnice v platnost, jež mohou být na dobu kratší, je-li k ochraně nezávislosti orgánu dozoru nutný proces postupného jmenování;
 - e) způsobilost člena či členů každého orgánu dozoru k opětovnému jmenování, a jsou-li způsobilí, na kolik funkčních období;
 - f) (...) podmínky, jimiž se řídí povinnosti člena nebo členů a pracovníků každého orgánu dozoru, zákaz výkonu činností a povolání neslučitelných s těmito podmínkami během funkčního období a po jeho skončení a pravidla, jimiž se řídí ukončení zaměstnání;
 - g) (...)

- 1a. *Členské státy stanoví, že člen či členové a pracovníci každého orgánu dozoru jsou v souladu s právem Unie či členského státu vázáni během funkčního období i po jeho skončení služebním tajemstvím, pokud jde o veškeré důvěrné informace, o nichž se dozví během plnění svých (...) povinností či výkonu svých pravomocí.*

Článek 43

Služební tajemství

(...)

ODDÍL 2

ÚKOLY A PRAVOMOCI

Článek 44

Příslušnost

1. Členské státy stanoví, že každý orgán dozoru je na území svého vlastního členského státu příslušný k plnění úkolů a výkonu (...) pravomocí, které mu byly svěřeny v souladu s touto směrnicí. (...)
2. Členské státy stanoví, že orgán dozoru není příslušný k dohledu nad úkony zpracování údajů, které provádějí (...) soudy jednající v rámci svých soudních pravomocí. Členské státy mohou stanovit, že orgán dozoru není příslušný k dohledu nad úkony zpracování údajů, které provádějí jiné nezávislé soudní orgány v rámci svých soudních pravomocí.

Článek 45

Úkoly

1. Členské státy stanoví, že každý orgán dozoru na svém území:
 - a) sleduje a vymáhá uplatňování ustanovení přijatých podle této směrnice a jejich prováděcích opatření;
 - aa) zvyšuje povědomí veřejnosti o rizicích, pravidlech, zárukách a právech v souvislosti se zpracováváním osobních údajů a podporuje porozumění těmto otázkám;
 - ab) v souladu s vnitrostátním právem poskytuje poradenství vnitrostátnímu parlamentu, vládě a dalším orgánům a institucím ohledně právních a správních opatření týkajících se ochrany práv a svobod subjektů údajů v souvislosti se zpracováním osobních údajů;
 - ac) zvyšuje povědomí správců a zpracovatelů o jejich povinnostech podle ustanovení přijatých podle této směrnice;
 - ad) na požádání poskytuje všem subjektům údajů informace ohledně výkonu jejich práv podle ustanovení přijatých podle této směrnice, a případně spolupracuje za tímto účelem s orgány dozoru v jiných členských státech;

- b) zabývá se stížnostmi, které mu předloží subjekt údajů nebo subjekt, organizace či sdružení, které subjekt údajů zastupují a jsou tímto subjektem řádně pověřeny (...), a v odpovídající míře prošetřuje předmět stížnosti a v přiměřené lhůtě informuje daný subjekt údajů či daný subjekt, organizaci či sdružení o pokroku a výsledku šetření, a to zejména v případech, kdy je zapotřebí další šetření nebo koordinace s jiným orgánem dozoru;
 - c) ověřuje zákonnost zpracování údajů podle článku 15a (...) a v přiměřené lhůtě informuje subjekt údajů o výsledku daného ověření podle čl. 15a odst. 3 nebo o důvodech, proč ověření nebylo provedeno;
 - d) s cílem zajistit jednotné uplatňování a prosazování ustanovení přijatých podle této směrnice spolupracuje s dalšími orgány dozoru, mimo jiné formou sdílení informací, a s těmito orgány si vzájemně poskytuje pomoc;
 - e) provádí šetření ohledně uplatňování ustanovení přijatých podle této směrnice (...), mimo jiné na základě informací obdržených od jiného orgánu dozoru či jiného orgánu veřejné moci (...) (...);
 - f) sleduje vývoj v relevantních oblastech, pokud mají dopad na ochranu osobních údajů, zejména vývoj informačních a komunikačních technologií (...);
 - g) (...)
 - h) poskytuje poradenství ohledně úkonů zpracování uvedených v článku 26;
 - i) přispívá k činnostem Evropské rady pro ochranu údajů.
2. (...)
3. (...)
4. (...)
5. Členské státy stanoví, že provádění úkolů každého orgánu dozoru je pro subjekty údajů a pro případné inspektory ochrany údajů bezplatné.
6. Členské státy stanoví, že (...) pokud jsou požadavky zjevně neodůvodněné nebo nepřiměřené, zejména protože se opakují, může orgán dozoru odmítnout na požadavky reagovat. Orgán dozoru nese důkazní břemeno, pokud jde o prokázání zjevné neodůvodněnosti nebo nepřiměřenosti těchto požadavků.

Pravomoci

1. Každý členský stát v právních předpisech stanoví, že jeho orgán dozoru má (...) účinné vyšetřovací pravomoci, (...) přinejmenším pravomoc získat od správce a zpracovatele přístup ke všem zpracovávaným osobním údajům a ke všem informacím, které potřebuje k výkonu svých úkolů.
- 1a. Každý členský stát v právních předpisech stanoví, že (...) jeho orgán dozoru má účinné nápravné pravomoci, jako je například pravomoc (...)
 - a) upozornit správce či zpracovatele, že zamýšlené úkony zpracování údajů pravděpodobně porušují ustanovení přijatá podle této směrnice;
 - b) (...)
 - c) (...)
 - d) nařídit správci či zpracovateli, aby uvedl úkony zpracování údajů v soulad s ustanoveními přijatými podle této směrnice, případně aby tak provedl předepsaným způsobem a během stanovené lhůty, zejména tím, že nařídí opravu, omezení či výmaz údajů podle článku 15;
 - e) uložit dočasné nebo trvalé omezení zpracování;
 - f) (...)
- 1b. Každý členský stát v právních předpisech stanoví, že jeho orgán dozoru má (...) účinné poradní pravomoci poskytovat poradenství správci v souladu s postupem předchozí konzultace podle článku 26 a z vlastní iniciativy nebo na požádání vydávat stanoviska určená vnitrostátnímu parlamentu, vládě členského státu nebo v souladu s vnitrostátním právem dalším institucím a subjektům, jakož i veřejnosti, ohledně veškerých otázek souvisejících s ochranou osobních údajů.
2. Výkon pravomocí svěřených podle tohoto článku orgánu dozoru podléhá náležitým zárukám, včetně účinného soudního opravného prostředku a spravedlivého řízení, stanoveným v právu Unie a členských států v souladu s Listinou základních práv Evropské unie.

3. Každý členský stát v právních předpisech stanoví, že jeho orgán dozoru má pravomoc (...) upozornit (...) na porušení ustanovení přijatých podle této směrnice soudní (...) orgány a případně zahájit soudní řízení či se do něj zapojit jiným způsobem s cílem prosadit ustanovení přijatá podle této směrnice.

Článek 47

Zpráva o činnosti

Členské státy stanoví, že každý orgán dozoru vypracuje každý rok zprávu o své činnosti. Zpráva se předkládá vnitrostátnímu parlamentu, vládě a dalším orgánům určeným vnitrostátním právem. Dále se zpřístupní veřejnosti, Evropské komisi a Evropské radě pro ochranu údajů.

KAPITOLA VII SPOLUPRÁCE

Článek 48

Vzájemná pomoc

1. Členské státy stanoví, že orgány dozoru si vzájemně poskytují pomoc v zájmu provádění a uplatňování ustanovení přijatých podle této směrnice (...), přičemž zavedou opatření pro účinnou vzájemnou spolupráci. Vzájemná spolupráce zahrnuje zejména žádosti o informace a opatření v oblasti dohledu, např. žádosti o provedení (...) inspekci a vyšetřování.
2. Členské státy stanoví, že orgán dozoru přijme všechna příslušná opatření, která jsou požadována jakožto odpověď na žádost jiného orgánu dozoru, a to bez zbytečného odkladu a nejpozději do jednoho měsíce od přijetí předmětné žádosti. (...)
- (...)
- 2b. Členské státy stanoví, že orgán dozoru, jemuž byla žádost o pomoc předložena, jí musí vyhovět s výjimkou těchto případů:
 - a) orgán dozoru není ohledně předmětu žádosti nebo ohledně opatření, o jejichž výkon je žádán, příslušný, nebo
 - b) vyhovění žádosti by nebylo slučitelné s ustanoveními přijatými podle této směrnice nebo s právem Unie či členského státu, kterému orgán dozoru přijímající žádost podléhá.
3. Orgán dozoru, kterému je žádost předložena, informuje předkládající orgán dozoru o výsledcích, nebo případně o pokroku či opatřeních, jež byla přijata v zájmu vyřízení žádosti. V případě zamítnutí podle odstavce 2b uvede důvody zamítnutí žádosti.
- 3a. Informace, které po nich jiné orgány dozoru požadují, poskytují orgány dozoru zpravidla elektronicky. (...)
- 3b. Za žádné kroky podniknuté v návaznosti na žádost o vzájemnou pomoc se neúčtují poplatky. Ve výjimečných případech se mohou orgány dozoru dohodnout s jinými orgány dozoru na pravidlech týkajících se odškodnění jinými orgány dozoru za zvláštní výdaje vyplývající z poskytnutí vzájemné pomoci.

- 3c. Komise může určit formát a postupy pro vzájemnou pomoc podle tohoto článku a může určit, jak bude probíhat elektronická výměna informací mezi orgány dozoru vzájemně a mezi orgány dozoru a Evropskou radou pro ochranu údajů.(...) Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 57 odst. 2.

Článek 49

Úkoly Evropské rady pro ochranu údajů

1. Evropská rada pro ochranu údajů zřízená nařízením (EU) .../ XXX plní v souvislosti se zpracováváním údajů v oblasti působnosti této směrnice tyto úkoly:
 - a) poskytuje poradenství Komisi ve veškerých záležitostech souvisejících s ochranou osobních údajů v Unii včetně jakýchkoli navrhovaných změn této směrnice;
 - b) *prošetřuje ze své vlastní iniciativy nebo na žádost jednoho ze svých členů nebo na žádost Komise* veškeré otázky týkající se uplatňování ustanovení přijatých podle této směrnice a vydává pokyny, doporučení a osvědčené postupy, (...) aby podporovala jednotné uplatňování uvedených ustanovení;
 - ba) vypracovává pokyny pro orgány dozoru ohledně uplatňování opatření uvedených v čl. 46 odst. 1 a 1b (...);
 - c) přezkoumává praktické uplatňování pokynů, doporučení a osvědčených postupů uvedených v písmenech b) a ba) (...);
 - d) poskytuje Komisi stanovisko k úrovni ochrany v třetích zemích nebo v mezinárodních organizacích;
 - e) podporuje spolupráci a účinnou dvou- a vícestrannou výměnu informací a postupů mezi orgány dozoru;
 - f) podporuje společné školicí programy a usnadňuje výměny pracovníků mezi orgány dozoru, kterých se ve vhodných případech účastní i orgány dozoru třetích zemí nebo mezinárodních organizací;
 - g) podporuje výměnu znalostí a dokumentů *o legislativě a praxi v oblasti ochrany údajů* s orgány dozoru pro ochranu údajů po celém světě.
2. Jestliže Komise žádá Evropskou radu pro ochranu údajů o poradenství, může uvést určitou lhůtu (...) s přihlédnutím k naléhavosti dané záležitosti.

3. Evropská rada pro ochranu údajů postupuje svá stanoviska, pokyny, doporučení a osvědčené postupy Komisi a výboru uvedenému v čl. 57 odst. 1 a zveřejňuje je.
4. Komise informuje Evropskou radu pro ochranu údajů o krocích, jež podnikla v návaznosti na stanoviska, pokyny, doporučení a osvědčené postupy vydané touto radou.

KAPITOLA VIII

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY, ODPOVĚDNOST A SANKCE

Článek 50

Právo podat stížnost u orgánu dozoru

1. Aniž jsou dotčeny jakékoliv jiné správní nebo soudní opravné prostředky, členské státy stanoví, že každý subjekt údajů má právo podat stížnost u jediného (...) orgánu dozoru, (...) pokud se subjekt údajů domnívá, že zpracování jeho osobních údajů není v souladu s ustanoveními přijatými podle této směrnice.

1a. Členské státy stanoví, že pokud není stížnost podána u orgánu dozoru, který je příslušný podle čl. 44 odst. 1, orgán dozoru, (...) u nějž byla stížnost podána, ji předá příslušnému orgánu dozoru bez zbytečného prodlení. Subjekt údajů je o předání informován.

1b. Členské státy stanoví, že orgán dozoru, u nějž byla stížnost podána, poskytuje subjektu údajů na jeho žádost další pomoc.

2. (...)

2a. (...) Subjekt údajů je příslušným orgánem dozoru informován o pokroku v řešení stížnosti a o jeho výsledku, jakož i o možnosti soudního opravného prostředku podle článku 51.

3. (...)

Článek 51

Právo na účinné soudní opravné prostředky vůči orgánu dozoru

1. Aniž je dotčen jakýkoliv jiný správní či mimosoudní opravný prostředek, členské státy stanoví právo fyzické nebo právnické osoby na účinný soudní opravný prostředek proti právně závaznému rozhodnutí orgánu dozoru, které se jí týká.

2. Aniž je dotčen jakýkoliv jiný správní či mimosoudní opravný prostředek, každý subjekt údajů má právo na účinný soudní opravný prostředek, pokud se orgán dozoru, který je příslušný podle čl. 44 odst. 1, stížností nezabývá (...) nebo pokud neinformuje subjekt údajů do tří měsíců nebo v kratší lhůtě stanovené v právu Unie nebo členských států o pokroku v řešení stížnosti podané podle článku 50 či o výsledku tohoto řešení.

3. Členské státy stanoví, že řízení proti orgánu dozoru se zahajují u soudů toho členského státu, v němž je daný orgán dozoru usazen.

Článek 52

Právo na účinné soudní opravné prostředky vůči správci nebo zpracovateli

Aniž je dotčen jakýkoli dostupný správní nebo mimosoudní opravný prostředek, včetně práva podat stížnost u orgánu dozoru podle článku 50, členské státy stanoví právo subjektů údajů na účinný soudní opravný prostředek, pokud se domnívají, že v důsledku zpracování jejich osobních údajů, které není v souladu s ustanoveními přijatými podle této směrnice, došlo k porušení jejich práv stanovených v těchto ustanoveních.

Článek 53

(...) Zastupování subjektů údajů

1. Členské státy v souladu s vnitrostátním procesním právem stanoví, že subjekt údajů má právo pověřit subjekt, organizaci nebo sdružení, jež byly řádně zřízeny v souladu s právem některého členského státu a mezi jejichž statutární cíle patří ochrana práv a svobod subjektů údajů, pokud jde o ochranu jejich osobních údajů, podáním stížnosti jeho jménem a výkonem práv uvedených v článcích 50, 51 a 52 jeho jménem.

2. (...)

3. (...)

Článek 54

(...) Právo na odškodnění (...)

1. Členské státy stanoví, že kdokoli, komu v důsledku (...) nezákonného zpracování nebo jiného úkonu neslučitelného s (...) vnitrostátními předpisy přijatými podle této směrnice (...) vznikla škoda, má právo obdržet od správce nebo jiného orgánu příslušného podle vnitrostátního práva (...) náhradu vzniklé škody (...).

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)

Článek 55

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení ustanovení přijatých podle této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

KAPITOLA IX
(...) PROVÁDĚCÍ AKTY

Článek 56

Výkon přenesené pravomoci

(...)

Článek 57

Postupy projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 87 nařízení (EU) XXX. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

KAPITOLA X

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 58

Zrušení

1. Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV se zrušuje s účinkem ode dne uvedeného v čl. 62 odst. 1.
2. Odkazy na zrušené rámcové rozhodnutí uvedené v odstavci 1 se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 59

Vztah k dříve přijatým aktům Unie v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce

Konkrétní ustanovení o ochraně osobních údajů obsažená v aktech Unie přijatých v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce (...) před datem přijetí této směrnice, jež upravují zpracovávání osobních údajů mezi členskými státy a přístup určených orgánů členských států do informačních systémů zřízených podle Smluv v mezích působnosti této směrnice, zůstávají nedotčena.

Článek 60

Vztah k dříve uzavřeným mezinárodním dohodám v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce

Mezinárodní dohody zahrnující předávání osobních údajů do třetích zemí či mezinárodním organizacím, které byly uzavřeny členskými státy před vstupem této směrnice v platnost a jsou v souladu s právem Unie použitelnými před vstupem této směrnice v platnost, zůstanou v platnosti, dokud nebudou změněny, nahrazeny či zrušeny. (...)

Článek 61

Hodnocení

1. Uplatňování této směrnice vyhodnocuje Komise. V rámci tohoto hodnocení Komise přezkoumá zejména uplatňování a fungování ustanovení článku 36aa.

2. Komise do pěti let od vstupu této směrnice v platnost přezkoumá jiné akty přijaté Evropskou unií, které upravují zpracovávání osobních údajů příslušnými orgány pro účely stanovené v čl. 1 odst. 1, včetně aktů přijatých Unií, jež jsou uvedeny v článku 59, s cílem posoudit, zda je třeba tyto akty uvést do souladu s touto směrnicí, a v příslušných případech předložit nezbytné návrhy na změnu těchto aktů tak, aby byl zaručen jednotný přístup k ochraně osobních údajů v rámci oblasti působnosti této směrnice.
3. O hodnocení a přezkumu této směrnice podle odstavce 1 předkládá Komise v pravidelných intervalech zprávy Evropskému parlamentu a Radě. První zprávy předloží nejpozději do čtyř let od vstupu této směrnice v platnost. Následné zprávy pak bude předkládat každé čtyři roky. Komise v případě potřeby předloží příslušné návrhy, aby změnila tuto směrnici a uvedla v soulad jiné právní nástroje. Zpráva se zveřejňuje.

Článek 62

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [datum / tří let od data vstupu v platnost]. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.
Členské státy budou tyto předpisy používat od xx.xx.201x [datum / tři let od data vstupu v platnost].
Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátního práva, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 63

Vstup v platnost (...)

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 64

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.
